302/2001 Sb.

VYHLÁŠKA

ze dne 7. srpna 2001

o technických prohlídkách a měření emisí vozidel

Změna: 99/2003 Sb.
Změna: 9/2006 Sb.
Změna: 9/2006 Sb. (část)

Ministerstvo dopravy a spojů (dále jen "ministerstvo") stanoví podle § 91 odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 44 odst. 6, § 45 odst. 1, 5 a 6, § 47 odst. 4, § 48 odst. 1 a 4, § 53 odst. 2, § 54 odst. 6, § 57 odst. 3, § 58 odst. 1 písm. b) a c), § 60 odst. 3, § 62 odst. 2, § 63 odst. 5, § 66 odst. 3, § 67 odst. 1 písm. b) a c), § 69 odst. 3, § 71 odst. 2, § 72 odst. 3 a § 79 odst. 5 zákona:

§ 1-Příl.20 302/2001 Sb.
§ 1-7 ČÁST PRVNÍ MĚŘENÍ EMISÍ
§ 1 Rozsah a způsob měření emisí
§ 2 Přístroje a zařízení používané k měření emisí
§ 3 Protokol o měření emisí, hodnocení výsledku měření emisí
§ 4 Osvědčení o měření emisí
§ 5 Kontrolní nálepka
§ 6 Evidence vedené stanicí měření emisí
§ 7 Měření emisí motorů v záběhu
§ 8-14 ČÁST DRUHÁ TECHNICKÉ PROHLÍDKY
§ 8-10 Rozsah a způsob provádění technických prohlídek (K § 48 odst. 4
§ 11 Přístroje a vybavení k provádění technické prohlídky
§ 12 Protokol o technické prohlídce
§ 13 Vyznačování provedení technické prohlídky vozidla
§ 14 Informační systém stanic technické kontroly
§ 15-21 ČÁST TŘETÍ STANICE TECHNICKÉ KONTROLY
§ 15 Druhy stanic technické kontroly
§ 16 Základní technické vybavení a uspořádání stanice technické kontroly
§ 16a Způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly
§ 17 Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly
§ 18 Osvědčení k zahájení provozu stanice technické kontroly
§ 19 Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění
§ 20 Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkušební řád
§ 21 Profesní osvědčení kontrolního technika
§ 22-27 ČÁST ČTVRTÁ STANICE MĚŘENÍ EMISÍ
§ 22 Základní technické vybavení stanice měření emisí
§ 23 Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí
§ 24 Osvědčení k zahájení provozu stanice měření emisí
§ 25 Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí
§ 26 Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí a zkušební řád
§ 27 Profesní osvědčení mechanika
§ 28 ČÁST PÁTÁ TECHNICKÉ PROHLÍDKY A MĚŘENÍ EMISÍ ZVLÁŠTNÍCH VOZIDEL
§ 28 Způsob provádění technické prohlídky a měření emisí traktoru a jeho přípojného vozidla
§ 29-31 ČÁST ŠESTÁ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ
§ 31 Účinnost
Příl.1 Přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů motorů silničních motorových vozidel v provozu (měření emisí, silniční kontroly)
Příl.2 Základní charakteristiky přístrojů používaných k měření emisí
Příl.3 Schvalování přístrojů a zařízení pro stanice technické kontroly a stanice měření emisí
Příl.4 Příl.4 Vzor protokolu o měření emisí vozidla se zážehovým motorem
Příl.5 Osvědčení o měření emisí
Příl.6 Kontrolní nálepky

Příl.7 Seznam kontrolních úkonů pro zjišťování a hodnocení technického stavu vozidla při technické prohlídce a použitelné stupně hodnocení závad
Příl.8 Základní charakteristiky přístrojů a zařízení používaných k technickým prohlídkám vozidel
Příl.9 Metrologický řád stanic technické kontroly
Příl.10 Příl.10 Vzor protokolu o technické prohlídce
Příl.11 Vnější označení stanice technické kontroly
Příl.12 Učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek
Příl.13 Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly (k § 62 odst. 2
Příl.14 Vzor profesního osvědčení kontrolního technika
Příl.15 Vnější označení stanice měření emisí
Příl.16 Učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí (k § 71 odst. 2
Příl.17 Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí (k § 71 odst. 2
Příl.18 Vzor profesního osvědčení mechanika měření emisí
Příl.19 Způsob výpočtu kapacitní potřeby správního obvodu a kapacit stanic technické kontroly
Příl.20 Doklady předkládané před provedením technické prohlídky
Vybraná ustanovení novel

ČÁST PRVNÍ

MĚŘENÍ EMISÍ

(K § 44 odst. 6, § 45 odst. 6 a § 53 odst. 2 zákona)

§ 1

Rozsah a způsob měření emisí

(1) U vozidla se zážehovým motorem s neřízeným emisním systémem nebo s neřízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí
a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí ve výfukových plynech zaměřená na úplnost a těsnost palivové, zapalovací, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; ventilový rozvod a jeho stav se kontroluje bez demontáže, v rozsahu umožněném jeho konstrukcí; plnicí hrdlo palivové nádrže se kontroluje, jen pokud je požadována jeho zvláštní úprava; kontrola ostatních zařízení určených ke snižování emisí škodlivin (odvětrání motoru, recirkulace výfukových plynů apod.) se provádí v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla,

b) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, otáček volnoběhu, úhlu sepnutí kontaktů přerušovače u zapalovacího zařízení s kontaktním přerušovačem, úhlu předstihu zážehu, obsahu oxidu uhelnatého (CO) a uhlovodíků (HC) při volnoběžných otáčkách,

c) kontrola stejných parametrů jako při volnoběhu při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min-1, pokud výrobce nestanoví jinak,

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

(2) U vozidla se zážehovým motorem s řízeným emisním systémem s katalyzátorem se při měření emisí provádí
a) vizuální kontrola v rozsahu jako u vozidla s neřízeným emisním systémem, rozšířená o kontrolu stavu katalyzátoru, stavu sondy lambda, přídavných nebo doplňkových systémů ke snižování emisí a příslušné elektroinstalace,

b) kontrola funkce řídicího systému motoru, čtení paměti závad pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla,

c) u motoru zahřátého na provozní teplotu změření otáček volnoběhu a obsahu CO ve volnoběhu a obsahu CO a součinitele přebytku vzduchu lambda při zvýšených otáčkách v rozmezí 2500 až 2800 min-1, pokud výrobce vozidla nestanoví jinak,

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené
přílohou č. 1.

(3) U vozidla se vznětovým motorem se při měření emisí provádí
a) vizuální kontrola skupin a dílů ovlivňujících tvorbu emisí ve výfukových plynech zaměřená na úplnost a těsnost palivové, sací a výfukové soustavy a těsnost motoru; kontroluje se i neporušenost zajištění palivové soustavy proti neoprávněné manipulaci; ventilový rozvod a jeho stav se kontroluje bez demontáže, v rozsahu umožněném jeho konstrukcí; u neřízených systémů se kontroluje stav a případně i funkce přídavných zařízení ke snižování škodlivých emisí způsobem předepsaným výrobcem vozidla,

b) u řízených systémů kontrola funkce řídicího systému motoru pomocí diagnostického zařízení v rozsahu a způsobem předepsaným výrobcem vozidla,

c) kontrola seřízení motoru zahřátého na provozní teplotu, zejména volnoběžných otáček motoru, pravidelnosti chodu motoru při volnoběžných otáčkách, maximálních otáček (kontrola regulátoru) a měření kouřivosti motoru metodou volné akcelerace,

d) porovnání výsledků kontroly a naměřených hodnot se stavem a hodnotami stanovenými výrobcem vozidla; pokud výrobce tyto hodnoty nestanoví, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

(4) U vozidla s alternativním pohonem na plyn nebo s pohonem na dvojí palivo (motorová nafta - plyn) se při měření emisí provádí
a) kontrola v rozsahu předepsaném pro základní druh motoru (tj. zážehový nebo vznětový), včetně příslušných měření popsaných v odstavcích 1 až 3, na základní druh paliva (tj. benzin, motorovou naftu),

b) kontrola stavu, zástavby, těsnosti, funkce a seřízení plynového zařízení, u řízených systémů včetně kontroly řídicího systému,

c) měření hodnot složek výfukového plynu v rozsahu jako pro základní druh motoru při pohonu na plynné palivo.

(5) Při měření emisí se kontroluje i soulad vozidla s technickým průkazem vozidla a osvědčením o měření emisí, bylo-li již vozidlu vystaveno. Ověřují se identifikační údaje vozidla a motoru, štítky na vozidle a správnost údajů uvedených v osvědčení o měření emisí. Nesoulad evidenčních údajů v dokladech vozidla se skutečným stavem se zaznamená do poznámky protokolu o měření emisí.

(6) Konkrétní postupy při měření emisí se řídí předpisy výrobce vozidla nebo výrobce emisního systému. Pokud nejsou stanoveny, postupuje se podle postupů uvedených v instrukcích ministerstva oznámených ve Věstníku dopravy.

(7) U vozidel s motory, které dosud neprošly záběhem, tj. u vozidel s motory novými nebo s motory po celkové opravě, se při měření emisí měřící postupy neaplikují. V těchto případech se postupuje podle § 7.

(8) Přípustné hodnoty obsahu plynných složek emisí a kouřivosti ve výfukových plynech motoru jsou stanoveny výrobcem vozidla. Pokud výrobce tyto hodnoty nestanovil, nesmí být překročeny přípustné hodnoty stanovené přílohou č. 1.

§ 2

Přístroje a zařízení používané k měření emisí

(1) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná zážehovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:
a) přístrojem na měření otáček motoru,

b) přístrojem na měření teploty motoru,

c) přístrojem na měření úhlu sepnutí kontaktů přerušovače,

d) přístrojem na měření předstihu zážehu,

e) přístrojem pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů schváleného typu,

f) přístrojem pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisního systému a komunikaci s nimi (tester řídicích systémů motoru); týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(2) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná vznětovými motory musí být vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:
a) přístrojem na měření otáček motoru,

b) přístrojem na měření teploty motoru,

c) přístrojem k měření kouřivosti vznětových motorů (opacimetrem) schváleného typu,

d) testerem řídicích systémů vznětového motoru; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem,

e) přístrojem pro bezdemontážní kontrolu dynamického úhlu předvstřiku paliva, případně přípravky pro nastavení statického úhlu předvstřiku paliva.

(3) Stanice měření emisí pro vozidla poháněná motory upravenými na pohon zkapalněným ropným plynem (LPG) nebo stlačeným zemním plynem (CNG) musí být v závislosti na druhu motoru (zážehový, vznětový) vybavena přístroji podle odstavce 1 nebo 2 a dále
a) přístrojem na zjišťování těsnosti plynového zařízení - detektorem přítomnosti uhlovodíkového plynu,

b) testerem řídicích systémů plynového pohonu; týká se jen stanice měření emisí měřící emise motorů vozidel s řízeným emisním systémem.

(4) Přístroje pro měření emisí musí odpovídat základním charakteristikám podle přílohy č. 2. Typy přístrojů pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů a přístroje k měření kouřivosti vznětových motorů určené pro stanice měření emisí musí být schváleny ministerstvem. Postupy pro schvalování přístrojů jsou uvedeny v příloze č. 3.

(5) Přístroje předepsané k měření emisí mimo přístroj uvedený v odstavci 2 písm. e) musí být metrologicky navázány. 1) Kalibraci těchto měřidel provádějí metrologická (servisní) střediska dodavatelů těchto přístrojů nebo firmy k této činnosti oprávněné nebo autorizované. 1) Lhůty kalibrace stanoví příloha č. 2.

§ 3

Protokol o měření emisí, hodnocení výsledku měření emisí

(1) Protokol o provedeném měření emisí obsahuje
a) logo měření emisí, číslo stanice měření emisí, název provozovatele, místo nebo sídlo podnikání a číslo telefonu stanice měření emisí,

b) nadpis s uvedením názvu protokolu a čísla protokolu o měření emisí; číslo protokolu se skládá z pořadového čísla měření emisí provedeného v kalendářním roce lomeného posledním dvojčíslím kalendářního roku,

c) informace o vozidle a jeho motoru; výrobní číslo motoru se uvádí jen v případě, že je vyznačeno v technickém průkazu vozidla,

d) výsledek vizuální kontroly, u vozidel s pohonem na plyn i výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení,

e) výsledek kontroly řídicího systému motoru, je-li součástí vozidla,

f) parametry měřené při měření emisí, jejich předepsané i naměřené hodnoty pro základní i případné alternativní palivo, je-li tento druh pohonu na vozidle instalován,

g) informace o použitém analyzátoru (kouřoměru) s uvedením výrobce a typu,

h) informace o tom, že záznam z analyzátoru (kouřoměru) tvoří přílohu protokolu o měření emisí, nebo, že měřené hodnoty byly zaznamenány přímým vstupem měřicího zařízení do protokolu o měření emisí,

i) poznámky s uvedením zjištěných závad,

j) hodnocení výsledku měření emisí,

k) údaj, zda vozidlu byla nebo nebyla přidělena kontrolní nálepka,

l) číslo osvědčení o měření emisí,

m) termín příštího pravidelného měření emisí,

n) datum provedení měření emisí, jméno a číslo osvědčení mechanika, který měření emisí prováděl, razítko stanice měření emisí a podpis odpovědné osoby provozovatele stanice měření emisí.

(2) Motorové vozidlo z hlediska měření emisí vyhovuje, jestliže na jeho technickém stavu nebyly zjištěny závady mající vliv na zhoršení emisního chování vozidla a kontrolované parametry se nacházejí v mezích stanovených výrobcem vozidla. Pokud výrobce tyto hodnoty nestanovil, nesmí být překročeny přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů stanovené v příloze č. 1.

(3) Motorové vozidlo z hlediska měření emisí nevyhovuje, jestliže na jeho technickém stavu byly zjištěny závady mající vliv na zhoršení emisního chování vozidla nebo kontrolované parametry se nenacházejí ve stanovených mezích podle odstavce 2.

(4) Vzory protokolů o měření emisí pro vozidla se zážehovým a vznětovým motorem jsou uvedeny v příloze č. 4.

§ 4

Osvědčení o měření emisí

(1) Osvědčení o měření emisí je přílohou k technickému průkazu vozidla. Osvědčení o měření emisí obsahuje
a) číslo technického průkazu vozidla,

b) údaje o vozidle, jeho motoru a emisním systému,

c) parametry základního seřízení motoru a přípustné hodnoty emisí stanovené výrobcem,

d) dobu platnosti osvědčení o měření emisí,

e) otisk razítka stanice měření emisí a podpis odpovědného pracovníka stanice měření emisí.

(2) Osvědčení o měření emisí vydává provozovateli vozidla stanice měření emisí, která jako prvá provedla na vozidle měření emisí. Při prvém měření emisí se v osvědčení o měření emisí uvedou předepsané hodnoty kontrolovaných parametrů seřízení motoru, včetně hodnoty korigovaného součinitele absorpce u vznětového motoru.

(3) Vyhovující výsledek měření emisí se v osvědčení o měření emisí vyznačuje zápisem doby další platnosti osvědčení o měření emisí. Při nevyhovujícím výsledku měření emisí se do osvědčení o měření emisí zápis o další době platnosti osvědčení neprovádí.

(4) Osvědčení o měření emisí je platné do data uvedeného v osvědčení, které je shodné s datem příštího měření emisí uvedeným v protokolu o měření emisí.

(5) Tiskopis osvědčení o měření emisí je evidovaným úředním dokladem vybaveným ochrannými prvky a evidenčním číslem. Vzory tiskopisů osvědčení o měření emisí pro vozidla se zážehovými a vznětovými motory jsou uvedeny v příloze č. 5.

§ 5

Kontrolní nálepka

(1) Kontrolní nálepka prokazuje, že vozidlo bylo podrobeno měření emisí s vyhovujícím výsledkem. Kontrolní nálepka se umísťuje na zadní tabulku registrační značky vozidla a je na ní perforací vyznačen měsíc a rok dalšího měření emisí.

(2) Vozidlo, jehož výsledek pravidelného měření emisí byl nevyhovující, se kontrolní nálepkou neoznačuje; původní kontrolní nálepka se ze zadní tabulky registrační značky odstraní.

(3) Provedení kontrolní nálepky, její umístění na zadní tabulku registrační značky vozidla a způsob vyznačování termínu dalšího pravidelného měření emisí jsou uvedeny v příloze č. 6.

§ 6

Evidence vedené stanicí měření emisí

(1) Stanice měření emisí vede

a) evidenci provedených měření emisí,

b) evidenci tiskopisů osvědčení o měření emisí,

c) evidenci kontrolních nálepek.

(2) Evidence měření emisí se vede formou knihy evidence měření emisí, evidence tiskopisů osvědčení o měření emisí a kontrolních nálepek se vede formou knihy evidence kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí. Instrukce k vedení evidence, vzory formulářů knih evidencí a způsob číslování protokolů o provedených měřeních emisí oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(3) Počty kontrolních nálepek a tiskopisů osvědčení o měření emisí musí být denně kontrolovány a zaznamenávány v knize evidence kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí.

(4) Provozovatel stanice měření emisí zpracovává čtvrtletní hlášení o provedených měřeních emisí a odesílá je organizaci pověřené ministerstvem k zajištění distribuce tiskopisů osvědčení a kontrolních nálepek, od které odebírá tento materiál. Vzor formuláře hlášení a instrukce k jeho sestavování oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(5) Protokoly o měření emisí, knihu evidence měření emisí a knihu evidence osvědčení a kontrolních nálepek stanice měření emisí uchovává v písemné podobě po dobu nejméně 5 let.

§ 7

Měření emisí motorů v záběhu

(1) U vozidla, které má povinnost podrobit se pravidelnému měření emisí a přitom má namontován motor, který neprošel záběhem, se měřící postupy spojené s měřením emisí neaplikují.

(2) Na základě dokladu předloženého provozovatelem vozidla o výměně nebo celkové opravě motoru vydá stanice měření emisí vozidlu protokol o měření emisí se všemi náležitostmi, ale bez výsledku diagnostických měření. Do poznámky protokolu mechanik zapíše, že se jedná o motor v záběhu. Lhůtu příštího měření emisí stanoví na 3 měsíce a na registrační značku nalepí kontrolní nálepku s vyznačenou tříměsíční lhůtou platnosti osvědčení o měření emisí. V osvědčení o měření emisí se zapíše rovněž lhůta platnosti 3 měsíce.

(3) Následné měření emisí je měřením opakovaným, provedeným v úplném rozsahu podle § 1. V případě vyhovujícího výsledku měření emisí se však termín platnosti tohoto opakovaného měření emisí počítá k termínu platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla uvedeného v technickém průkazu vozidla.

ČÁST DRUHÁ

TECHNICKÉ PROHLÍDKY

Rozsah a způsob provádění technických prohlídek

(K § 48 odst. 4 zákona)

§ 8

(1) Ve stanici technické kontroly se provádějí tyto druhy technických prohlídek:

a) pravidelná technická prohlídka,

b) opakovaná technická prohlídka,

c) technická prohlídka před schválením technické způsobilosti vozidla,

d) technická prohlídka ADR,

e) evidenční kontrola,

f) technická prohlídka na žádost zákazníka,

g) technická prohlídka před registrací vozidla.

(2) Technická prohlídka se provádí v rozsahu plném nebo částečném. Plným rozsahem je provedení technické prohlídky v rozsahu všech kontrolních úkonů podle přílohy č. 7, které se vztahují na konstrukci a vybavení vozidla. Částečným rozsahem je provedení technické prohlídky jen v rozsahu vybraných kontrolních úkonů.

(3) Pravidelnou technickou prohlídkou je technická prohlídka provedená ve lhůtách stanovených zákonem. Pravidelná technická prohlídka se provádí v plném rozsahu; obsahuje proto i evidenční kontrolu vozidla.

(4) Opakovanou technickou prohlídkou je technická prohlídka následující po pravidelné technické prohlídce, při které byla na vozidle zjištěna vážná závada (stupně B) nebo nebezpečná závada (stupně C). Opakovaná technická prohlídka provedená do 30 kalendářních dnů po pravidelné technické prohlídce se provede v rozsahu částečném, omezeném na kontrolu ústrojí, na kterém se vážná nebo nebezpečná závada vyskytla, a na vnější vizuální kontrolu vozidla, kterou se ověří, zda od pravidelné technické prohlídky nedošlo k poškození nebo k úpravám na vozidle. Opakovaná technická prohlídka provedená za dobu delší než 30 kalendářních dnů se provede v plném rozsahu. Pojem opakovaná technická prohlídka se vztahuje i na druhy technických prohlídek uvedených v odstavci 1 pod písmeny c), d) a g).

(5) Technická prohlídka před schválením technické způsobilosti vozidla je technická prohlídka vozidla, jehož technická způsobilost dosud nebyla schválena a které dosud nebylo registrováno v České republice. Tato technická prohlídka se provádí v plném rozsahu, při respektování zvláštností vozidla. Kontrolní nálepku při této technické prohlídce vozidlu přidělí a na registrační značku vylepí registrační orgán.

(6) Technická prohlídka ADR je technickou prohlídkou vozidla určeného k přepravě nebezpečných věcí z hlediska plnění požadavků stanovených zvláštním právním předpisem. 2) Tento druh technické prohlídky může provádět pouze stanice technické kontroly, která byla k této činnosti pověřena ministerstvem a jejíž pracovníci byli pro tuto činnost vyškoleni. Podmínky zabezpečení této činnosti oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(7) Evidenční kontrola je technická prohlídka vozidla v rozsahu kontrolních úkonů stanovených v příloze č. 7 ve skupině kontrolních úkonů č. 100. Tato technická prohlídka je účelově zaměřena na kontrolu souladu provedení vozidla s údaji uvedenými v technickém průkazu vozidla a v osvědčení o registraci vozidla. Evidenční kontrola je součástí každé pravidelné technické prohlídky.

(8) Technická prohlídka na žádost zákazníka je technickou prohlídkou provedenou v plném nebo částečném rozsahu podle požadavků zákazníka. Při této technické prohlídce se vozidlu nepřiděluje kontrolní nálepka a neprovádí se zápis o výsledku technické prohlídky do

technického průkazu vozidla.

(9) Technickou prohlídkou před registrací vozidla se rozumí technická prohlídka vozidla, jehož technická způsobilost byla již schválena, ale vozidlo dosud nebylo registrováno v České republice. Tato technická prohlídka se provádí v plném rozsahu, při respektování zvláštností vozidla a jeho dokladů dle přílohy č. 20 této vyhlášky.

§ 9

(1) Žadatel o provedení technické prohlídky předloží stanici technické kontroly doklady v závislosti na požadovaném druhu technické prohlídky podle přílohy č. 20 této vyhlášky.

(2) Stanice technické kontroly provedení technické prohlídky odmítne, jestliže žadatel nepředloží doklady k vozidlu uvedené v odstavci 1, jestliže vozidlo je natolik znečištěné, že znečištění neumožňuje řádné provedení technické prohlídky, nebo z vozidla zjevně unikají provozní hmoty v takové míře, která by znečistila pracoviště nebo ohrozila bezpečnost práce.

(3) U vozidla s plynovým pohonem kontrolní technik před vjezdem vozidla na linku stanice technické kontroly zkontroluje s použitím přístroje na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu těsnost plynové soustavy a u vozidla s alternativním pohonem přepne pohon na základní druh paliva.

(4) Kontrolní technik provede technickou prohlídku v rozsahu kontrolních úkonů uvedených v příloze č. 7 příslušných druhu technické prohlídky, konstrukci a vybavení vozidla. V průběhu technické prohlídky zaznamenává všechny závady, které na vozidle zjistil.

§ 10

(1) Technický stav ústrojí a výbavy vozidla se kontroluje pomocí kontrolních úkonů. Obsahovou náplň kontrolního úkonu tvoří
a) technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, 3)

b) způsob kontroly,

c) specifikace závad, která popisuje zjištěné závady a stanoví stupeň jejich závažnosti.

(2) Stupeň závažnosti závad se označuje písmeny A, B a C. Písmenem A se označuje lehká závada, písmenem B vážná závada a písmenem C nebezpečná závada.

(3) Pro každý kontrolní úkon se stanoví konkrétní podmínky a konkrétní technologie jeho provádění. Podrobný popis kontrolních úkonů se uvede ve Věstníku dopravy.

(4) Seznam kontrolních úkonů a stupně hodnocení závad u jednotlivých kontrolních úkonů jsou stanoveny v příloze č. 7.

§ 11

Přístroje a vybavení k provádění technické prohlídky

(K § 47 odst. 4 a § 54 odst. 6 zákona)

(1) Druhy stanic technické kontroly jsou
a) stanice technické kontroly pro osobní automobily,

b) stanice technické kontroly pro užitkové automobily,

c) stanice technické kontroly pro traktory.

(2) Stanice technické kontroly pro osobní a pro užitkové automobily musí být k provádění technické prohlídky vybavena nejméně těmito přístroji a zařízeními:
a) přístrojem na kontrolu tlaku vzduchu v pneumatikách s možností huštění (dále jen "hustič pneumatik"),

b) zařízením na kontrolu vůlí přední nápravy,

c) přístrojem na kontrolu geometrie řízené nápravy,

d) zařízením na kontrolu hází vosti kol,

e) přístrojem na kontrolu seřízení světlometů,

f) válcovou zkušebnou brzd,

g) přístrojem na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu,

h) zvedákem do pracovní jámy ke zdvižení nápravy vozidla,

i) zařízením na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení,

j) soupravou tlakoměrů pro kontrolu vzduchových soustav vozidel; jen stanice technické kontroly pro užitkové automobily a traktory,

k) decelerometrem; jen stanice technické kontroly pro užitkové automobily a traktory.

(3) Stanice technické kontroly pouze pro traktory musí být vybavena nejméně decelerometrem, tlakoměrem a zařízením na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení.

(4) Přístroje uvedené v odstavci 2 písm. a) až i) a k) musí být schváleného typu. Základní charakteristiky přístrojů a zařízení používaných k technické prohlídce jsou uvedeny v příloze č. 8.

(5) Přístroje používané k provádění technických prohlídek vozidel jsou pracovními měřidly nestanovenými (pracovními měřidly). 1) Hustiče pneumatik uvedené do provozu po 17. srpnu 2000 jsou pracovními měřidly stanovenými (stanovená měřidla). 4) Zásady práce s měřidly a lhůty jejich kalibrace nebo ověřování stanoví "Metrologický řád stanic technické kontroly" uvedený v příloze č. 9.

(6) Metrologickou návaznost měřidel v síti stanic technické kontroly zajišťují osoby pověřené ministerstvem. Postupy používané pověřenými subjekty pro zajišťování návaznosti měřidel ve stanicích technické kontroly schvaluje ministerstvo po dohodě s Úřadem pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

§ 12

Protokol o technické prohlídce

(K § 53 odst. 2 zákona)

(1) Protokol o technické prohlídce se vyhotovuje bezprostředně po ukončení technické prohlídky, a to podle údajů uvedených v záznamníku závad, jímž se rozumí formulář s vyplněnými údaji o vozidle, které kontrolní technik zkontroluje, a do kterého v průběhu technické prohlídky zapisuje nalezené závady a poznámky. Záznamník závad se ve stanici technické kontroly uchovává společně s protokolem o technické prohlídce, který byl na jeho základě vystaven.

(2) Protokol o technické prohlídce obsahuje
a) záhlaví s logem stanic technické kontroly, číslo stanice technické kontroly, název provozovatele, místo nebo sídlo podnikání a číslo telefonu stanice technické kontroly,

b) název protokolu a evidenční číslo protokolu, které se skládá z dvojčíslí označujícího kalendářní rok, dvojčíslí označujícího kalendářní měsíc provedení technické prohlídky a z pořadového čísla protokolu v kalendářním měsíci,

c) druh, rozsah a datum provedení technické prohlídky vozidla,

d) značku, typ, druh a kategorii vozidla, registrační značku, číslo podvozku, typ motoru, rok výroby a datum první registrace vozidla a stav počítače ujeté vzdálenosti,

e) jméno a adresu nebo firmu a sídlo provozovatele vozidla,

f) číslo stanice měření emisí a datum a číslo protokolu o provedeném měření emisí,

g) zjištěné závady ústrojí nebo funkcí vozidla uváděné v samostatných skupinách podle závažnosti závad,

h) poznámky, ve kterých se uvádějí podstatné informace o provedené technické prohlídce a vozidlu,

i) výsledek hodnocení technické způsobilosti vozidla k provozu,

j) výsledek evidenční kontroly,

k) druh a termín příští technické prohlídky podle lhůty stanovené zákonem,

l) údaj, zda byla, či nebyla vozidlu přidělena kontrolní nálepka,

m) jméno a evidenční číslo profesního osvědčení kontrolního technika, který provedl technickou prohlídku,

n) razítko a podpis odpovědného pracovníka stanice technické kontroly.

(3) Vzor protokolu o technické prohlídce a evidenční kontrole je uveden v příloze č. 10.

§ 13

Vyznačování provedení technické prohlídky vozidla

(K § 48 odst. 4 zákona)

(1) Výsledek hodnocení technické způsobilosti vozidla a dobu platnosti technické způsobilosti vozidla vyznačuje stanice technické kontroly zápisem ve starším provedení technického průkazu vozidla v části "Technická kontrola vozidla", v novějším provedení technického průkazu vozidla v části "Záznam o technické prohlídce a platnost technické způsobilosti vozidla". Provedení a způsob zápisu oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

(2) Kladný výsledek technické prohlídky a dobu platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla k provozu vyznačuje stanice technické kontroly umístěním kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla na zadní tabulku registrační značky vozidla. Na kontrolní nálepce se perforací vyznačí rok a měsíc příští technické prohlídky vozidla.

(3) Při první registraci vozidla nebo při přidělení nové registrační značky umísťuje kontrolní nálepku technické způsobilosti vozidla na registrační značku obecní úřad obce s rozšířenou působností. Na kontrolní nálepce perforací vyznačí termín příští technické prohlídky vozidla podle lhůty stanovené zákonem.

(4) Vzor provedení kontrolní nálepky technické způsobilosti vozidla, způsob vyznačování termínu příští technické prohlídky a umístění kontrolní nálepky na jednotlivé druhy tabulek registračních značek vozidel je uveden v příloze č. 6.

§ 14

Informační systém stanic technické kontroly

(K § 48 odst. 4 zákona)

(1) Činnost stanic technické kontroly je evidována a vyhodnocována v automatizovaném informačním systému stanic technické kontroly (dále jen "automatizovaný systém"), který je centralizovaným informačním systémem pracujícím v reálném čase.

(2) Základní funkcí automatizovaného systému je tvorba protokolů o technické prohlídce, evidence kontrolních nálepek a shromažďování a ukládání dat v reálném čase v datovém úložišti správce systému. Zde jsou tato data archivována a vyhodnocována. Tisk protokolů o technické prohlídce je možný výhradně z těchto dat a pouze programem správce systému.

(3) Stanice technické kontroly prostřednictvím uživatelského rozhraní stanoveného správcem systému provádějí vkládání aktuálních informací o prováděných technických prohlídkách. Komunikace v rámci automatizovaného systému probíhá prostřednictvím stálého internetového připojení stanice technické kontroly.

(4) Správce systému přiděluje přístupová práva stanicím technické kontroly pro přístup do automatizovaného systému. Přístup k aplikaci se provádí bezpečným způsobem prostřednictvím veřejné sítě Internet šifrovaným komunikačním kanálem využívajícím moderní, standardizované a silné kryptografické metody a protokoly. Vícenásobná autentizace a autorizace oprávněných uživatelů je založena na přístupovém seznamu povolených neměnných adres jednoznačně identifikujících klientský počítač v síti Internet (dále jen "pevné adresy") a na silné kryptografické identifikaci uživatelů využívající technologii kvalifikovaných certifikátů umístěných na předepsaném úložišti certifikátů výpočetního prostředí uživatele. Certifikát přidělí správce systému pouze takové osobě, která absolvovala školení zakončené testem a je držitelem osvědčení obsluhy automatizovaného systému. Certifikát má omezenou časovou platnost.

(5) Pro zabezpečení chodu automatizovaného systému (shromažďování a přenosu informací) musí být stanice technické kontroly vybavena odpovídající technikou:

a) osobním počítačem,

b) spolehlivým a dostatečně rychlým připojením do veřejné sítě Internet s pevnou adresou, která bude evidována v seznamu povolených pevných adres oprávněných klientských počítačů jednotlivých stanic technické kontroly,

c) předepsaným programovým vybavením pro bezpečný přístup do automatizovaného systému pomocí technologie virtuálních privátních sítí využívající silné standardizované kryptografické algoritmy a protokoly,

d) platným kvalifikovaným certifikátem umístěným na předepsaném bezpečném úložišti certifikátů výpočetního prostředí uživatele (např. ve speciálním hardwarovém tokenu apod.).

(6) Stanice technické kontroly pouze pro zvláštní vozidla může být pro komunikaci v rámci automatizovaného systému vybavena i jiným připojením do sítě Internet, než je uvedeno v odstavci 5 písm. b).

(7) Ustanovení odstavců 1 až 6 se nevztahují na stanice technické kontroly, které provádí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby.

ČÁST TŘETÍ

STANICE TECHNICKÉ KONTROLY

§ 15

Druhy stanic technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

Stanice technické kontroly se dělí na

a) stanice technické kontroly pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií L, M 1, N 1, O 1 a O 2 (dále jen "stanice technické kontroly pro osobní automobily"),

b) stanice technické kontroly pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií M 2, M 3, N 2, N 3, O 1, O 2, O 3 a O 4 a zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O T1, O T2, O T3 a O T4 (dále jen "stanice technické kontroly pro užitkové automobily"),

c) stanice technické kontroly kombinované pro silniční motorová a přípojná vozidla kategorií L, M 1, N 1, O 1 a O 2, M 2, M 3, N 2, N 3, O 1, O 2, O 3 a O 4 a zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O T1, O T2, O T3 a O T4 (stanice technické kontroly kombinovaná pro osobní a užitkové automobily),

d) stanice technické kontroly pro zvláštní motorová a přípojná vozidla kategorií T, O T1, O T2, O T3 a O T4 (dále jen "stanice technické kontroly pro traktory").

e) působnost stanice technické kontroly pro osobní automobily může být rozšířena o provádění technických prohlídek zvláštních vozidel kategorií T, O T1, O T2 , O T3 a O T4.

§ 16

Základní technické vybavení a uspořádání stanice technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

(1) Kontrolní linka stanice technické kontroly pro osobní automobily musí být průjezdná a musí mít tyto minimální rozměry:
a) délka linky ..... 33,0 m (4 kontrolní stání),
nebo ..... 26,0 m (3 kontrolní stání),
b) šířka linky ..... 5,0 m,
c) světlá výška linky
(včetně vrat) ..... 3,0 m,
d) světlá šířka vrat ..... 3,0 m.

(2) Kontrolní linka stanice technické kontroly pro užitkové automobily musí být průjezdná a musí mít tyto minimální rozměry:
a) délka linky ..... 42,0 m,
b) šířka linky ..... 6,0 m,
c) světlá výška linky
(včetně vrat) ..... 4,5 m,
d) světlá šířka vrat ..... 3,5 m.

(3) Teoretická kapacita kontrolní linky stanice technické kontroly pro osobní automobily v jednosměnném provozu při čtyřech kontrolních stáních je 12 500 technických prohlídek za rok a při třech kontrolních stáních 10 000 technických prohlídek za rok. Teoretická kapacita kontrolní linky pro užitkové automobily je 4 600 technických prohlídek za rok.

(4) V návaznosti na kontrolní linku podle odstavců 1 a 2 musí mít stanice technické kontroly tyto další prostory:
a) kancelář příjmu,

b) kancelář vedoucího,

c) místnost pro kontrolní techniky (pro 4 kontrolní techniky min. 20 m 2),

d) čekárnu pro návštěvníky navazující na kancelář příjmu,

e) sociální zařízení pro pracovníky a návštěvníky stanice technické kontroly,

f) parkovací plochy pro vozidla přistavovaná k technické prohlídce a pro vozidla, která již technickou prohlídku absolvovala, (celková potřebná kapacita těchto parkovišť je pro stanici technické kontroly pro osobní automobily min. 8 vozidel a pro stanici technické kontroly pro užitkové automobily min. 3 osmnáctimetrové soupravy a 2 dvanáctimetrová vozidla),

g) vnitřní komunikace v areálu stanice technické kontroly, které musí umožňovat bezpečný a plynulý provoz,

h) areál stanice technické kontroly musí mít samostatný vjezd a výjezd z veřejně přístupné pozemní komunikace.

(5) Uspořádání jednotlivých pracovišť i celého areálu stanice technické kontroly musí umožnit dodržení předepsaných technologických postupů technické prohlídky a odpovídat zvláštnímu právnímu předpisu 5) a obsahu doporučených technických norem 6) pro
a) parkovací plochy,

b) vnitřní komunikace,

c) příjezdové a výjezdové prostory na kontrolní linku,

d) pracovní jámu pro kontrolní úkony na spodku vozidla,

e) podlahy pracovišť na kontrolu seřízení světlometů a na kontrolu geometrie přední nápravy.

(6) Podlahy na kontrolních linkách musí mít bezprašný a snadno udržovatelný povrch.

(7) Z ustanovení odstavců 1, 2, 4 a 5 lze u stanic technické kontroly uvedených do provozu před nabytím účinnosti zákona připustit v odůvodněných případech odchylku. Stavební uspořádání stanice technické kontroly však musí odpovídat vždy alespoň podmínkám uspořádání stanice technické kontroly platným v době, kdy byla takováto stanice uvedena do provozu.

(8) Stanice technické kontroly podle odstavců 1 a 2 musí být kromě přístrojů a zařízení uvedených v § 11 dále vybavena nejméně
a) zařízením pro kontinuální odsávání výfukových plynů po celé délce linky,

b) zdrojem stlačeného vzduchu ve stanici pro osobní automobily s tlakem nejméně 0,6 MPa a ve stanici pro užitkové automobily s tlakem nejméně 1,0 MPa,

c) montážní lampou do pracovní jámy,

d) osobním počítačem s hardwarovým a softwarovým vybavením splňujícím požadavky informačního systému stanic technické kontroly,

e) telefonní linkou, faxem nebo obdobným zařízením.

(9) Povinnost vybavení podle požadavků uvedených v odstavci 8 písm. d) a e) se vztahuje i na stanice technické kontroly pro zvláštní vozidla.

(10) Jednotlivá pracovní stání kontrolní linky stanice technické kontroly musí být vybavena dobře čitelnými seznamy kontrolních úkonů prováděných na těchto pracovištích.

(11) Stanice technické kontroly, která provádí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby, nemusí splňovat podmínky uspořádání podle odstavců 1, 2, 4 a 5. Technická prohlídka uvedených vozidel nemusí být prováděna na průjezdné kontrolní lince.

§ 16a

Způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly

(K § 54 odst. 6 zákona)

(1) Způsob a rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly se určí na základě posouzení kapacitních potřeb správního obvodu a kapacit stanic technické kontroly. Výsledkem posouzení nesmí být překročení kapacitní potřeby technických prohlídek území okresu, který je součástí správního obvodu příslušného kraje a v němž má být uvažovaná stanice technické kontroly provozována, nebo překročení kapacitní potřeby technických prohlídek území příslušného kraje o více než 20 %.

(2) Způsob výpočtu kapacitní potřeby správního obvodu a teoretické kapacity kontrolních linek stanic technické kontroly je uveden v příloze č. 19. Rozsah pokrytí správního obvodu činnostmi stanic technické kontroly je překročen,

a) je-li kapacitní potřeba technických prohlídek příslušného druhu vozidel nižší než součet teoretických nebo, jsou-li známy, skutečných kapacit stanic technické kontroly v příslušném správním obvodu určených podle přílohy č. 19, a to včetně těch, pro které již bylo uděleno oprávnění k provozování stanice technické kontroly, nebo

b) tvoří-li rozdíl mezi kapacitní potřebou technických prohlídek příslušného druhu vozidel ve správním obvodu a součtem teoretických nebo skutečných kapacit všech stanic technické kontroly ve správním obvodu méně než 60 % teoretické kapacity nově uvažované kontrolní linky stanice technické kontroly určené podle § 16 odst. 3.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na stanice technické kontroly, které provádí pouze technické prohlídky vozidel Ministerstva vnitra, Ministerstva obrany, Policie České republiky a Bezpečnostní informační služby.

§ 17

Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice technické kontroly

(K § 57 odst. 5 zákona)

(1) Před zahájením provozu stanice technické kontroly zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel a závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice technické kontroly vypracovanou osobou určenou ministerstvem.

(2) Protokoly o závěrečné expertíze a výsledku metrologické kontroly spolu s kopiemi profesních osvědčení kontrolních techniků provozovatel stanice technické kontroly předloží krajskému úřadu ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice technické kontroly. V případě nové stavby stanice technické kontroly nebo změny stavby provedené za účelem užívání stavby k provádění technických prohlídek předloží provozovatel stanice technické kontroly krajskému úřadu i kopii kolaudačního rozhodnutí.

§ 18

Osvědčení k zahájení provozu stanice technické kontroly

(K § 57 odst. 3 zákona)

(1) Při splnění všech podmínek uvedených v § 17 vydá krajský úřad provozovateli stanice technické kontroly osvědčení k zahájení provozu, ve kterém mu stanoví také evidenční číslo stanice technické kontroly.

(2) Kopii vydaného osvědčení podle odstavce 1 zašle krajský úřad ministerstvu.

(3) Před zahájením provozu musí být stanice technické kontroly označena způsobem stanoveným v příloze č. 11.

§ 19

Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek

(K § 62 odst. 2 zákona)

(1) Rozsah odborných znalostí kontrolního technika obsahuje učební osnova základního kurzu, která je uvedena v příloze č. 12.

(2) Cílem výuky teoretické přípravy a praktického výcviku základního kurzu je seznámit kontrolní techniky
a) s organizací technických prohlídek, sítě stanic technické kontroly a rámcově se systémem řízení této sítě,

b) s odpovědností kontrolního technika a s právními a ekonomickými důsledky jeho činnosti,

c) s vlivem změn technického stavu vozidla na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, na životní prostředí a ekonomiku provozu vozidla,

d) s konstrukcí a funkcí diagnostických zařízení s cílem naučit tato zařízení používat pro ověřování funkce a zjišťování technického stavu ústrojí vozidla,

e) s praktickým výkonem kontrolní činnosti na kontrolních linkách pro jednotlivé druhy vozidel a se správným hodnocením zjišťovaného technického stavu vozidla,

f) s organizací metrologie v České republice a v síti stanic technické kontroly s cílem naučit činnostem, které jsou nutné pro zajištění správnosti měřidel a měření,

g) s vedením agendy spojené s činností stanice technické kontroly.

§ 20

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky z odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek a zkušební řád

(K § 62 odst. 2 zákona)

(1) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek se skládá z písemného testu, praktické a ústní zkoušky.

(2) Písemným testem prokazuje kontrolní technik znalosti
a) právních předpisů upravujících činnost stanice technické kontroly, provádění technické prohlídky, kontroly a hodnocení technického stavu vozidla, podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích,

b) základního technického názvosloví a agendy spojené s činností stanice technické kontroly,

c) metrologického zabezpečení v České republice a ve stanici technické kontroly,

d) konstrukce, obsluhy a údržby měřidel a technologických zařízení používaných při technické prohlídce.

(3) Praktickou a ústní zkouškou prokazuje kontrolní technik znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením na správnost vyhodnocení měření a praktického provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení technického stavu vozidla.

(4) Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek je uveden v příloze č. 13.

§ 21

Profesní osvědčení kontrolního technika

(K § 60 odst. 3 zákona)

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika k provádění technických prohlídek je uveden v příloze č. 14.

ČÁST ČTVRTÁ

STANICE MĚŘENÍ EMISÍ

§ 22

Základní technické vybavení stanice měření emisí

(K § 63 odst. 5 zákona)

(1) Stanice měření emisí musí mít pro své provozování prostory splňující podmínky pro měření emisí odpovídající zvláštnímu právnímu předpisu, 5) doporučeným technickým normám 6) a instrukcím oznámeným ministerstvem ve Věstníku dopravy podle § 88 odst. 2 zákona. Dále musí být vybavena zařízením na odsávání výfukových plynů, větráním a vytápěním.

(2) Přístroje a zařízení používané ve stanici měření emisí musí umožňovat měření emisí podle stanovených metodik a předpisů výrobce značky vozidla, pro kterou je oprávněn provádět měření emisí. Měřicí zařízení musí být metrologicky navázané.

§ 23

Způsob ověření plnění podmínek k provozování stanice měření emisí

(K § 66 odst. 3 zákona)

(1) Před zahájením provozu stanice měření emisí zabezpečí její provozovatel kalibraci měřidel a závěrečnou expertízu o splnění všech podmínek k provozování stanice měření emisí.

(2) Protokoly o závěrečné expertíze a výsledku metrologické kontroly spolu s kopiemi profesních osvědčení mechaniků provozovatel stanice měření emisí předloží příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností ve lhůtě stanovené v rozhodnutí o udělení oprávnění k provozování stanice měření emisí. V případě nové stavby stanice měření emisí nebo změny stavby provedené za účelem užívání stavby k provádění měření emisí předloží provozovatel stanice měření emisí obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností i kopii kolaudačního rozhodnutí.

(3) Stanice měření emisí, která má základní povinné technické vybavení pro měření emisí vozidel s neřízenými emisními systémy, může měřit emise všech značek a typů vozidel s neřízenými emisními systémy, pro něž má k dispozici potřebné technické podklady pro jejich seřizování a opravy.

(4) Stanici měření emisí může provozovat i provozovatel stanice technické kontroly, pokud splňuje podmínky uvedené v odstavci 3, nebo jehož pracovníci splňují požadavky specializovaného školení mechaniků podle odstavce 7, a pokud disponuje technickým vybavením a dokumentací k vozidlům továrních značek, u kterých bude měření emisí provádět. Pracoviště měření emisí musí být samostatné a musí být situováno mimo kontrolní linku stanice technické kontroly.

(5) Měření emisí u vozidel s řízenými emisními systémy může provádět jen stanice měření emisí, která je vybavena stanovenou přístrojovou technikou pro kontrolu funkce řízeného emisního systému včetně jejího propojení s vozidlem a dokumentací, která stanoví postupy komunikace s řídící jednotkou systému a způsob vyhledávání závad.

(6) Stanice měření emisí, která je oprávněna měřit emise konkrétní značky vozidel s řízenými emisními systémy a která rozšířila své vybavení pro měření emisí i pro jiné značky vozidel nebo typy řízených emisních systémů, než které jsou uvedeny v oprávnění k provozování stanice měření emisí, může měřit emise vozidel těchto dalších značek pouze za předpokladu, že

a) doloží expertízou příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností splnění podmínek pro měření emisí i pro tyto další značky vozidla nebo typy řízených emisních systémů,

b) příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ji udělí oprávnění k provozování stanice měření emisí i pro tyto další značky vozidel nebo typy řízených emisních systémů.

(7) Pověření výrobce vozidla nebo výrobce emisního systému, představované obchodní smlouvou o servisním zastoupení (o smluvní opravně), lze nahradit specializovaným školením mechaniků ve školicím zařízení zaměřeným na diagnostiku a opravy emisních systémů vozidel. Školicí zařízení musí být pro tyto účely pověřené ministerstvem. Poskytování vzdělávacích služeb nesmí být vázáno na jiné obchodní aktivity a dokumentace musí být poskytována za přiměřenou a nediskriminující cenu.

(8) Stanici měření emisí pro měření emisí motorů vozidel s řízenými i neřízenými emisními systémy může provozovat i oprávněná zkušebna (§ 19 odst. 7 zákona).

§ 24

Osvědčení k zahájení provozu stanice měření emisí

(K § 66 odst. 3 zákona)

(1) Při splnění všech podmínek uvedených v § 23 vydá obecní úřad obce s rozšířenou působností provozovateli stanice měření emisí osvědčení k zahájení provozu, ve kterém mu stanoví také evidenční číslo stanice měření emisí.

(2) Kopii vydaného osvědčení podle odstavce 1 zašle obecní úřad obce s rozšířenou působností ministerstvu.

(3) Před zahájením provozu musí být stanice měření emisí označena způsobem stanoveným v příloze č. 15.

§ 25

Rozsah odborných znalostí a učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí

(K § 71 odst. 2 zákona)

(1) Rozsah odborných znalostí mechanika obsahuje učební osnova základního kurzu, která je uvedena v příloze č. 16.

(2) Cílem základního kurzu je seznámit mechanika

a) s organizací měření emisí, sítě stanic měření emisí a rámcově se systémem řízení této sítě,

b) s odpovědností mechanika a s právními a ekonomickými důsledky jeho činnosti,

c) se zásadami schvalování vozidel a motorů z hlediska emisí výfukových plynů,

d) s vlivem změn technického stavu motoru a jeho příslušenství na životní prostředí a ekonomiku provozu,

e) s konstrukcí a funkcí diagnostických zařízení s cílem naučit tato zařízení používat pro ověřování funkce a zjišťování technického stavu ústrojí vozidla, motoru a jeho příslušenství,

f) s praktickým výkonem měření emisí a se správným hodnocením zjišťovaného technického stavu motoru a jeho příslušenství,

g) s organizací metrologie v České republice a v síti stanic měření emisí s cílem naučit činnostem, které jsou nutné pro zajištění metrologického pořádku ve stanici měření emisí,

h) s vedením agendy spojené s činností stanice měření emisí.

§ 26

Organizování a hodnocení závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí a zkušební řád

(K § 71 odst. 2 zákona)

(1) Závěrečná zkouška odborné způsobilosti k měření emisí se skládá formou písemného testu. Závěrečnou zkouškou odborné způsobilosti prokazuje mechanik znalosti odpovídající cíli základního kurzu podle § 25 odst. 2.

(2) Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí je uveden v příloze č. 17.

§ 27

Profesní osvědčení mechanika

(K § 69 odst. 3 zákona)

Vzory profesního osvědčení mechanika k provádění měření emisí jsou uvedeny v příloze č. 18.

ČÁST PÁTÁ

TECHNICKÉ PROHLÍDKY A MĚŘENÍ EMISÍ ZVLÁŠTNÍCH VOZIDEL

§ 28

Způsob provádění technické prohlídky a měření emisí traktoru a jeho přípojného vozidla

(K § 79 odst. 5 zákona)

(1) Rozsah kontrolních úkonů pro zjišťování a hodnocení technického stavu traktoru a jeho přípojného vozidla při technické prohlídce a měření emisí ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí je uveden v příloze č. 7.

(2) Technickou prohlídku traktoru a jeho přípojného vozidla je možno provést i na vhodném místě mimo kontrolní linku stanice technické kontroly. Pro jízdní zkoušku účinku brzd traktoru a jeho přípojného vozidla musí být dostatečně dlouhá a široká pozemní komunikace nebo prostranství, na kterém se traktor nebo traktor s přípojným vozidlem může bezpečně otočit. Vozovka zkušebního úseku pozemní komunikace nebo prostranství musí mít rovný, čistý a neklouzavý asfaltový, asfaltobetonový nebo cementobetonový povrch, bez výmolů nebo jiného povrchového poškození.

(3) Pokyny k výběru místa soustředění traktorů určeného k provádění technických prohlídek a měření emisí traktorů mobilním způsobem oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

ČÁST ŠESTÁ

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 29

(1) Osvědčení o schválení přístrojů pro stanice technické kontroly a stanice měření emisí vydaná před účinností této vyhlášky na dobu neurčitou pozbývají platnosti dnem 30. června 2002, pokud nebude jejich platnost prodloužena; o prodloužení platnosti může výrobce požádat způsobem uvedeným v příloze č. 3, nejpozději do 31. března 2002.

(2) Platnost osvědčení o odborné způsobilosti kontrolních techniků stanic technické kontroly a mechaniků stanic měření emisí vydaných před účinností zákona č. 56/2001 Sb. a platných ke dni účinnosti tohoto zákona se mění z doby určité na dobu neurčitou.

(3) Stanice technické kontroly a stanice měření emisí smí od 1. ledna 2002 vylepovat na tabulky registračních značek pouze kontrolní nálepky s hologramem podle vzoru v příloze č. 6.

(4) Tiskopisy osvědčení o měření emisí vyrobené před účinností této vyhlášky je možné používat až do vyčerpání skladových zásob.

(5) Vzory protokolů o měření emisí a technických prohlídkách používané před účinností této vyhlášky je možné používat do instalace upravených počítačových uživatelských programů, nejpozději však do 31. prosince 2001.

§ 30

Zrušují se:

1. vyhláška č. 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel, s výjimkou přílohy č. 1, kontrolní úkony pro zjišťování a hodnocení technického stavu vozidla při technické prohlídce, která se ruší k 31. prosinci 2001,

2. vyhláška č. 322/1997 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška Ministerstva dopravy č. 103/1995 Sb., o pravidelných technických prohlídkách a měření emisí silničních vozidel.

§ 31

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Ing. Schling v. r.

Příl.1
Přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů motorů silničních motorových vozidel v provozu (měření emisí, silniční kontroly)

A.

Zážehové motory

1.
Zážehové motory s neřízeným emisním systémem

Obsah oxidu uhelnatého (CO) ve výfukových plynech je považován za přiměřený ukazatel charakterizující složení výfukových plynů vozidla. To za předpokladu, že nedochází k nadměrnému vynechávání zážehů, které nejlépe charakterizuje obsah nespálených uhlovodíků (HC) ve výfukovém plynu, měřený nedispersní infračervenou metodou a vyjadřovaný ekvivalentem n-hexanu.

Přípustné hodnoty CO při otáčkách volnoběhu a při zvýšených otáčkách stanoví výrobce vozidla. Pokud tyto hodnoty nebyly stanoveny, nesmí obsah CO (v % obj.) překročit u vozidel vyrobených:
a) do 31. 12. 1972 hodnotu 6% obj.,

b) od 1. 1. 1973 do 31. 12. 1986 hodnotu 4,5% obj.,

c) od 1. 1. 1987 hodnotu 3,5% obj.

Výše uvedené přípustné hodnoty se vztahují i na vozidla vybavená neřízeným emisním systémem s katalyzátorem.

Přípustné hodnoty HC (v ppm obj.) stanoví výrobce vozidla.

Přípustné hodnoty, uvedené pod body a) až c), se aplikují i při silničních kontrolách vozidel v provozu.

2.
Zážehové motory s řízeným emisním systémem a katalyzátorem

U řízených emisních systémů jsou obsah CO ve volnoběhu a obsah CO a součinitel přebytku vzduchu lambda při zvýšených otáčkách považovány za přiměřené ukazatele charakterizující složení výfukových plynů vozidla.

Přípustné hodnoty obsahu CO při volnoběhu a obsahu CO a součinitele lambda při zvýšených otáčkách stanoví výrobce vozidla. Pokud uvedené hodnoty nebyly stanoveny, pak přípustnými hodnotami jsou:
a) 0,5% obj. CO při volnoběžných otáčkách,

b) 0,3% obj. CO při zvýšených otáčkách; součinitel přebytku vzduchu lambda přitom musí dosahovat hodnoty 1 +/- 0,03.

Poznámka: Součinitel přebytku vzduchu lambda vypočítává přístroj pro měření emisí zážehového motoru z obsahu složek výfukového plynu podle Brettschneiderova vzorce.

3.

Zážehové motory s plynovým pohonem

Přípustné hodnoty obsahu složek výfukových plynů pro zážehové motory vozidel s pohonem na benzin se vztahují i na plynový pohon těchto vozidel.

B.

Vznětové motory

1.

Vznětové naftové motory

Parametrem, popisujícím emisní chování vznětového motoru v provozu je kouřivost motoru, vyjádřená součinitelem absorpce světla (optickou hustotou - opacitou) výfukového plynu "k" (m-1), zjišťovanou metodou volné akcelerace. Součinitel k je aritmetickým průměrem hodnot součinitelů absorpce změřených při čtyřech za sebou jdoucích akceleracích, které splnily podmínku, že rozpětí (pásmo) jejich hodnot není větší než 0,25 m-1. Pro traktory, vyrobené do konce roku 1980, se připouští toto rozpětí 0,5 m-1.

Kouřivost motoru, vyjádřená součinitelem absorpce k, nesmí překročit:
a) u vozidel vyrobených do 31. 12. 1980 hodnotu 4 m-1,

b) u vozidel vyrobených po 1. 1. 1981 hodnotu součinitele absorpce Xp, vypočtenou jako součet hodnoty korigovaného součinitele absorpce XL, stanoveného pro kontrolovaný typ vozidla při jeho homologační zkoušce, a hodnoty 0,5 m-1

$$XP = XL + 0,5$$

$$k <= XP$$

Poznámka: Hodnota korigovaného součinitele absorpce XL (m-1) je uváděna na štítku vozidla, v dílenské dokumentaci k vozidlu a v technickém průkazu vozidla.

c) u vozidel, u kterých korigovaný součinitel absorpce nebyl stanoven podle bodu b), určí hodnotu dovolené kouřivosti XP pověřená homologační zkušebna. 1)

2.

Vznětové motory plynové a vícepalivové

Vznětové motory upravené na pohon jiným palivem než na motorovou naftu nebo na kombinaci paliv musí splňovat také požadavky podle bodu 1 na všechny druhy a kombinace paliv.

Hodnoty, uvedené pod body 1 a) a b), se aplikují i při silničních kontrolách vozidel v provozu.

Příl.2

Základní charakteristiky přístrojů používaných k měření emisí

Přístroje a zařízení používané ve stanicích měření emisí musí umožňovat měření podle metodických postupů stanovených pro provádění měření emisí. Jejich základní charakteristiky jsou následující:

A.

Přístroje pro měření emisí zážehových motorů

1.

Přístroj na měření otáček motoru

Přístroj musí měřit otáčky klikového hřídele zážehového motoru v rozsahu nejméně 600 až 6000 minE-1, s přesností:
a) v rozsahu 600 až 1000 minE-1 - max. +/- 25 minE-1,

b) v rozsahu nad 1000 minE-1 - max. +/- 150 minE-1.

Rozlišitelnost (nejmenší odečitatelná hodnota) indikačního zařízení musí být:
a) v rozsahu do 1000 minE-1 - nejvýše 10 minE-1,

b) v rozsahu nad 1000 minE-1 - nejvýše 20 minE-1.

Lhůta kalibrace: 1 rok

2.

Přístroj na měření teploty motoru

Přístroj musí umožňovat měření teploty oleje motoru otvorem pro měrku množství oleje v motoru. Průměr sondy musí vyhovovat pro kontrolované motory. Sonda musí být flexibilní a délka zasunutí do motoru musí být nastavitelná. Možný je i jiný srovnatelný způsob měření teploty motoru.

Teplotu musí přístroj měřit v rozsahu nejméně 50 až 100 st. C, s chybou max. +/- 2,5 st. C.

Rozlišitelnost musí být nejvýše 2 st. C.

Lhůta kalibrace: 1 rok

3.

Přístroj na měření úhlu sepnutí kontaktů přerušovače

Přístroj musí pracovat na principu snímání a analýzy průběhu primárního napětí zapalovací soustavy zážehového motoru.

Úhel sepnutí musí přístroj měřit v procentech nebo ve stupních otočení hřídele rozdělovače (st. HR), anebo volitelně v obou jednotkách, v rozsahu 30 až 70% nebo v odpovídajících rozsazích ve st. HR podle provedení motoru.

Úhel sepnutí musí přístroj měřit ve třídě přesnosti max. 2,5.

Rozlišitelnost musí být nejméně 2 % a odpovídající ve st. HR.

Lhůta kalibrace: 1 rok

4.

Přístroj na měření předstihu zážehu

Přístroj musí pracovat na principu snímání zapalovacích impulzů sekundárního obvodu zapalovací soustavy z kabelu ke svíčce a stroboskopické lampy, spouštěné těmito impulzy. Může být také vybaven zařízením pro využití motorem neseného snímače horní úvrati motoru.

Úhel předstihu musí přístroj měřit v rozsahu nejméně:

0 - 60 st. klikového hřídele s přesností max. +/- 2 st. KH.

Rozlišitelnost musí být nejméně 1 st. KH.

Lhůta kalibrace: 1 rok

5.

Přístroj pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů

Pro měření emisí vozidel se zážehovými motory s neřízenými emisními systémy může být používán přístroj měřící nejméně dvě složky výfukového plynu, a to oxid uhelnatý (CO) a nespálené uhlovodíky (HC) metodou nedispersní absorpce infračerveného záření výfukovými plyny. Musí splňovat požadavky nejméně na třídu II podle mezinárodního doporučení OIML R 99.

Přístroj pro měření emisí vozidel s řízenými emisními systémy zážehových motorů musí měřit nejméně čtyři složky výfukového plynu, a to oxid uhelnatý (CO), nespálené uhlovodíky (HC), oxid uhličitý (CO2) a kyslík (O2). Z měřených složek musí stanovovat součinitel přebytku vzduchu lambda pomocí Brettschneiderova vzorce. Musí splňovat požadavky nejméně na třídu 0 nebo I podle mezinárodního doporučení OIML R 99.

Přístroje pro měření emisí výfukových plynů zážehových motorů musí být schváleného typu.

Lhůta kalibrace: 1/2 roku

6.

Přístroj pro kontrolu funkce řídicích jednotek emisních systémů a komunikaci s nimi

Přístroj musí umožňovat komunikaci s řídicí jednotkou systému řízení motoru v rozsahu stanoveném výrobcem vozidla nebo emisního systému. Přístroj musí být připojitelný k řídicímu systému motoru takovým způsobem, aby při jeho použití nedošlo k samovolnému vymazání paměti závad nebo k záznamu závad z důvodu připojení přístroje.

7.

Přístroj (detektor) na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu

Přenosný přístroj je určen k detekci místa úniku uhlovodíkového plynu z plynové soustavy vozidla. Jeho čidlo musí být schopno indikovat přítomnost plynu již při koncentraci nižší než 10% dolní meze výbušnosti uhlovodíkového plynu.

Lhůta kalibrace: podle předpisu výrobce přístroje

B.

Přístroj pro měření kouřivosti vznětových motorů

Přístroj musí umožňovat měření optické hustoty (opacity) výfukového plynu vznětového motoru metodou volné akcelerace, definované předpisem EHK č. 24, jednotná ustanovení pro homologaci vznětových motorů, příloha č. 8. Opacitu musí přístroj indikovat v absolutních jednotkách (m-1), volitelně v procentech (%) nebo jednotkách HSU.

Kromě opacity, vyjádřené součinitelem absorpce, musí přístroj měřit otáčky motoru, dobu akcelerace motoru a teplotu motoru.

Přístroje pro měření kouřivosti vznětových motorů musí být schváleného typu.

Lhůta kalibrace: 1 rok

Příl.3

Schvalování přístrojů a zařízení pro stanice technické kontroly a stanice měření emisí

Stanovené měřící přístroje a zařízení určené pro používání ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí (výrobky) podléhají schválení typu. Typ výrobku schvaluje ministerstvo, na základě výsledku posudků a zkoušek, provedených pověřenou osobou (zkušebnou). Pověření zkušeben a rozsah pověření oznámí ministerstvo ve Věstníku dopravy.

Žádost o schválení typu podává žadatel u ministerstva, prostřednictvím pověřené zkušebny. Zkušebna po provedení zkoušek předloží ministerstvu žádost o schválení typu spolu s obchodní dokumentací k výrobku a protokolem o provedených zkouškách. Zkoušky se provádějí na náklady žadatele.

Aby typ přístroje nebo zařízení mohl být schválen, musí splnit požadavky, stanovené pro daný druh výrobku. Požadavky navrhuje zkušebna a schvaluje je ministerstvo. Zpracované a schválené požadavky jsou k dispozici na ministerstvu a u pověřené zkušebny.

Na základě předané dokumentace a kladného výsledku zkoušek vydá ministerstvo žadateli osvědčení o schválení typu přístroje nebo zařízení pro použití ve stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí (dále jen "osvědčení"). Dobu platnosti osvědčení ministerstvo omezí v závislosti na trendech rozvoje v oboru, nejdéle na dobu 3 let. Platnost osvědčení prodlouží na základě žádosti žadatele a posudku zkušebny, která zkontroluje soulad výrobku se schválenými požadavky. Přitom se postupuje obdobně jako u žádosti o schválení typu výrobku.

Zjistí-li ministerstvo nesoulad dodávek výrobků se schváleným typem, může platnost

uděleného osvědčení pozastavit nebo osvědčení odejmout.

Schválení přístrojů a zařízení pro použití ve stanici technické kontroly a stanici měření emisí oznamuje ministerstvo ve Věstníku dopravy.

Příl.4

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se zážehovým motorem

LOGO FIRMY

[Název provozovatele] [Sídlo/místo podnikání]

SME č. __-__-__ TEL: ___/_____ FAX: ___/_____

PROTOKOL č. __/__
o měření emisí vozidla se zážehovým motorem

Značka vozidla:	Druh vozidla:
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
Typ motoru:	Registrační značka:
Výrobní č. mot. *):	Rok výroby (1. registrace):
Stav počítače ujeté vzdálenosti: km	Druh paliva:
Typ emisního systému:	

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly:	
Výsledek kontroly závad řídící jednotkou:	
Výsledek kontroly těsnosti plynového zařízení **):	

Měřené parametry		Předepsané hodnoty	Naměřené hodnoty s palivem	
			základním	alternativním
Při volnoběhu	Otáčky [min^{-1}]			
	Předstih [°] ***)			
	Úhel sep. kontaktů [°/%] ***)			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm] ***)			
Při zvýšených otáčkách	Otáčky [min^{-1}]			
	Předstih [°] ***)			
	Úhel sep. kontaktů [°/%] ***)			
	Obsah CO [%]			
	Obsah HC [ppm] ***)			
	λ - lambda [1]			

Použitý analyzátor (výrobce, typ):
Záznam z analyzátoru tvoří přílohu tohoto protokolu./Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření analyzátoru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí Číslo osvědčení o ME:
Příští měření emisí v termínu **do** __.__.**20**__ Kontrolní nálepka
Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.

Datum provedení měření emisí: __.__.20__
Za správnost:

razítko podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla
**) Pouze pro vozidla vybavená zařízením pro plynový pohon
***) Pouze pro vozidla s neřízenými katalytickými systémy

Vzor protokolu o měření emisí vozidla se vznětovým motorem

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

[Sídlo/místo podnikání]

SME č. ___ ___ ___

TEL: ___/_____ FAX: ___/_____

PROTOKOL č. __/__
o měření emisí vozidla se vznětovým motorem

Značka vozidla:	Druh vozidla:
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
Typ motoru:	Registrační značka:
Výrobní č. mot. *):	Rok výroby (1. registrace):
Stav počítače ujeté vzdálenosti: km	Druh paliva:
Typ emisního systému:	

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

KONTROLA:

Výsledek vizuální kontroly (stav sací, výfukové a palivové soustavy):	
Výsledek kontroly závad řídicí jednotkou:	

Otáčky [min^{-1}]	Předepsané	Naměřené
Volnoběžné		
Maximální		

Korigovaný součinitel absorpce (ze štítku) [m^{-1}]		
Hodnota kouřivosti [m^{-1}]	dovolená	
	naměřená	
Rozpětí hodnot kouřivosti čtyř po sobě jdoucích měření [m^{-1}]:	dovolené	
	naměřené	

Použitý kouřoměr (výrobce, typ):

Záznam z kouřoměru tvoří přílohu tohoto protokolu./Naměřené hodnoty jsou přímým on-line záznamem měření kouřoměru.

Poznámky:

Vozidlo z hlediska měření emisí . Číslo osvědčení o ME:

Příští měření emisí v termínu **do** __.__.**20**__. Kontrolní nálepka

Měření emisí provedl , osvědčení ev. č.

Datum provedení měření emisí: __.__.20__

Za správnost:

razítko podpis

*) Pouze, je-li uvedeno v TP vozidla

Příl.5
Osvědčení o měření emisí

Osvědčení o měření emisí je doklad, který osvědčuje provedení měření emisí vozidla s vyznačením doby jeho platnosti. Osvědčení o měření emisí má rozměr 19 cm x 7 cm a je v polovině délky přeloženo.

Výroba, **distribuce a evidence osvědčení o měření emisí**

Výroba tiskopisů osvědčení o měření emisí je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené osoby, která zajišťuje jejich výrobu v množství potřebném pro celou síť stanic měření emisí. Prodej a distribuce tiskopisů osvědčení o měření emisí se zabezpečuje v distribučních místech na základě objednávek jednotlivých stanic měření emisí. Tiskopisy osvědčení o měření emisí stanice měření emisí objednává u distribučního místa nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Tiskopisy osvědčení o měření emisí jsou přísně zúčtovatelné tiskopisy. Centrálně jsou evidovány podle série a čísla u pověřené osoby, na distribučním místě a v každé stanici měření emisí. Tiskopisy osvědčení o měření emisí se ukládají na zabezpečených místech.

Tiskopisy osvědčení o měření emisí jsou denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících tiskopisů) podle zásad uvedených v § 6 vyhlášky. Poškozené tiskopisy osvědčení o měření emisí se uschovají do doby jejich komisionálního zrušení a zničení za přítomnosti pracovníka pověřené osoby nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností. O jejich zničení se provede záznam v evidenci tiskopisů osvědčení o měření emisí stanice měření emisí. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice měření emisí a pracovník pověřené osoby nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence tiskopisů osvědčení o měření emisí provádějí osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru a pracovníci pověřené osoby.

Vydávání druhopisu osvědčení o měření emisí

Při poškození, zničení, ztrátě nebo odcizení osvědčení o měření emisí na žádost držitele vozidla stanice měření emisí ověří ve svých záznamech (evidencích), zda poslední měření emisí provádělo jeho pracoviště a v kladném případě za úplatu vystaví podle vlastních záznamů k vozidlu druhopis osvědčení o měření emisí. V případě, že pověřený pracovník zjistí, že poslední měření emisí vozidla prováděla jiná stanice měření emisí, odkáže žadatele k vyřízení jeho žádosti na tuto stanici měření emisí.

V případě, že provozovatel vozidla bude žádat o zápis změny čísla vyměněného motoru, stanice měření emisí mu vyhoví jen po provedení nového měření emisí.

Vzor Osvědčení o měření emisí

A_1 - Osvědčení o měření emisí vozidla poháněného zážehovým motorem

POUČENÍ PRO DRŽITELE VOZIDLA

Tento doklad osvědčuje způsobilost vozidla k provozu z hlediska měření emisí.

Držitel vozidla je povinen předložit tento doklad při příštím měření emisí a při technické prohlídce.

Při zničení, poškození nebo ztrátě tohoto dokladu požádá držitel vozidla o vystavení duplikátu stanici měření emisí, která provedla poslední měření.

Při poškození nebo zničení kontrolní nálepky pro vyznačení měření emisí na tabulce registrační značky vydá náhradní kontrolní nálepku kterákoliv stanice měření emisí po předložení tohoto dokladu. Za vystavení duplikátu tohoto dokladu nebo náhradní kontrolní nálepky se účtuje finanční úhrada.

OSVĚDČENÍ O MĚŘENÍ EMISÍ

PŘÍLOHA TECHNICKÉHO PRŮKAZU MOTOROVÉHO - PŘÍPOJNÉHO VOZIDLA

č. .....

Tovární značka a typ vozidla: .....

VIN (č. karosérie): .....

Typ motoru: ..... výr. č. .....

Typ emisního systému: .....

Datum: .....

Vydala SME č.: ..... razítko, podpis

Evidenční číslo: **EAB** .....

Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko
Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko
Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko

HODNOTY STANOVENÉ VÝROBCEM MOTORU

Otáčky motoru [min⁻¹]	VOLNOBĚŽNÉ		ZVÝŠENÉ	
Palivo	BA	PLYN	BA	PLYN
Obsah CO [% obj.]				
Lambda [1]				
Obsah HC [ppm]				
Úhel sepnutí kontaktů [%,°]				
Předstih [°] s podtl./bez podtl.				

A_2 - Osvědčení o měření emisí vozidla poháněného vznětovým motorem

POUČENÍ PRO DRŽITELE VOZIDLA

Tento doklad osvědčuje způsobilost vozidla k provozu z hlediska měření emisí.

Držitel vozidla je povinen předložit tento doklad při příštím měření emisí a při technické prohlídce.

Při zničení, poškození nebo ztrátě tohoto dokladu požádá držitel vozidla o vystavení duplikátu stanici měření emisí, která provedla poslední měření.

Při poškození nebo zničení kontrolní nálepky pro vyznačení měření emisí na tabulce registrační značky vydá náhradní kontrolní nálepku kterákoliv stanice měření emisí po předložení tohoto dokladu. Za vystavení duplikátu tohoto dokladu nebo náhradní kontrolní nálepky se účtuje finanční úhrada.

OSVĚDČENÍ O MĚŘENÍ EMISÍ

PŘÍLOHA TECHNICKÉHO PRŮKAZU MOTOROVÉHO - PŘÍPOJNÉHO VOZIDLA

č. .....

Tovární značka a typ: .....

VIN (č. karosérie): .....

Typ motoru: ..... výr. č. .....

Typ emisního systému: .....

Datum: .....

Vydala SME č. ..... razítko, podpis

Evidenční číslo: **ECD** .....

Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko
Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko
Platí do:		Platí do:	
.....		.....	
..... podpis	..... razítko	..... podpis	..... razítko

HODNOTY STANOVENÉ VÝROBCEM MOTORU

Volnoběžné otáčky motoru [min⁻¹]	
Maximální otáčky motoru [min⁻¹]	
Korigovaný součinitel absorpce [m⁻¹]	
Otvírací tlaky vstřikovačů [MPa]	
Předvstřik [°]	

Příl.6

Kontrolní nálepky

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla (vzor A) se umísťuje na zadní tabulku registrační značky motorového a přípojného vozidla a slouží k označení vozidla, které úspěšně absolvovalo technickou prohlídku ve stanici technické kontroly.

Kontrolní nálepka měření emisí (vzor B) se umísťuje na zadní tabulku registrační značky motorového vozidla a slouží k označení vozidla, které úspěšně absolvovalo měření emisí ve stanici měření emisí.

Perforace kontrolních nálepek vyjadřuje měsíc a rok, kdy se má vozidlo podrobit následující technické prohlídce ve stanici technické kontroly, nebo měření emisí ve stanici měření emisí; kontrolní nálepka podle vzoru A inovuje platnost osvědčení o technické způsobilosti vozidla.

Kontrolní nálepky perforuje a vylepuje podle výsledku technické prohlídky nebo měření emisí kontrolní technik stanice technické kontroly nebo mechanik stanice měření emisí.

Popis kontrolních nálepek

Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla je provedena podle vzoru A a je barvy červené.

Kontrolní nálepka měření emisí je provedena podle vzoru B a je barvy zelené.

Kontrolní nálepky jsou opatřeny transparentním lakem, který obsahuje částice odrážející UV světlo, a ve své střední části stříbrným hologramem, na kterém je černě vyznačena schvalovací značka (ATEST 8 SD 1000).

Výroba, distribuce a evidence kontrolních nálepek

Výroba kontrolní nálepky je zabezpečována ministerstvem prostřednictvím jím pověřené právnické osoby, která zajišťuje jejich výrobu ze speciálního k tomu účelu určeného materiálu a v množství potřebném pro celou síť stanic technické kontroly a stanic měření emisí. Prodej a distribuci kontrolních nálepek zabezpečují pověřené organizace na základě objednávek jednotlivých stanic technické kontroly nebo stanic měření emisí. Kontrolní nálepky stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí objednává u pověřené právnické osoby nejméně dva měsíce před požadovaným termínem dodání.

Kontrolní nálepky mají charakter ceniny a jsou evidovány jako zúčtovatelné doklady jak u pověřené právnické osoby, tak v každé stanici technické kontroly a stanici měření emisí. Kontrolní nálepky se ukládají na bezpečných místech.

Kontrolní nálepky jsou denně inventarizovány (počet vydaných a zbývajících nálepek) a porovnány s počtem provedených kontrol a počtem vydaných náhradních nálepek. Poškozené kontrolní nálepky se uschovají do doby jejich komisionálního nebo zrušení a zničení za přítomnosti pracovníka pověřené právnické osoby nebo krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností. O jejich zničení se provede záznam v evidenci kontrolních nálepek stanice technické kontroly a stanice měření emisí. Tento záznam podepíše pověřený pracovník stanice technické kontroly nebo stanice měření emisí a pracovník pověřené právnické osoby nebo krajského úřadu nebo obecního úřadu obce s rozšířenou působností.

Evidence kontrolních nálepek je u stanic technické kontroly vedena informačním systémem AIS-STK, stanice měření emisí se řídí podle zásad uvedených v § 6 vyhlášky.

Kontrolu výroby, distribuce a vedení evidence kontrolních nálepek provádí ministerstvo v rámci státního odborného dozoru a pracovníci pověřené právnické osoby, kontrolu evidence kontrolních nálepek provádí také okresní úřad.

Umístění kontrolních nálepek na tabulce registrační značky

Uspořádání kontrolních nálepek a jejich umístění na zadní tabulce registrační značky je znázorněno vzory C1, C2, C3 a C4 této přílohy a je následující:
a) na obdélníkové jednořádkové tabulce začínající sérií písmen se kontrolní nálepky nalepí

do mezery mezi skupinu písmen a první dvojčíslí. Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla se lepí do horní poloviny a kontrolní nálepka měření emisí do spodní poloviny této mezery, podle vzoru C1. U starších provedení tabulek registračních značek se tyto nálepky lepí nad a pod pomlčku mezi skupinu písmen a prvního dvojčíslí,

b) na obdélníkové jednořádkové tabulce počínající skupinou čísel (tabulka pro přívěs za osobní automobil) se lepí kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla mezi první dvojčíslí a skupinu písmen do horní poloviny výšky písmen podle vzoru C2,

c) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se kontrolní nálepky lepí vlevo od skupiny písmen horního řádku. Kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla se lepí do horní poloviny a kontrolní nálepka měření emisí do spodní poloviny výšky písmen podle vzoru C3,

d) na obdélníkové dvouřádkové tabulce se zkosenými horními rohy (všech rozměrů) se kontrolní nálepka technické způsobilosti vozidla lepí vlevo a kontrolní nálepka měření emisí vpravo od skupiny písmen horního řádku ve výšce středu písmen podle vzoru C4.

U nových typů provedení tabulky registrační značky (reflexní) se kontrolní nálepky vylepí na vymezené místo. 1)

Náhradní kontrolní nálepka

Při provozu vozidla, jeho údržbě a opravách může dojít k poškození již vylepené kontrolní nálepky. V tomto případě může provozovatel vozidla požádat kteroukoliv stanici technické kontroly nebo stanici měření emisí o výměnu kontrolní nálepky. Žádosti bude vyhověno za podmínky, že stanici technické kontroly předloží technický průkaz vozidla, ve kterém je poslední platná technická prohlídka zapsána a stanici měření emisí předloží platné osvědčení o měření emisí.

Pracovník stanice po kontrole platnosti technické prohlídky nebo měření emisí a ztotožnění vozidla kontrolou identifikačních znaků vozidla přidělí držiteli vozidla náhradní kontrolní nálepku a vylepí ji na tabulku registrační značky. Perforací vyznačí platnost shodně se zápisem v technickém průkazu vozidla nebo osvědčení o měření emisí.

Vzor A

Kontrolní nálepka pro vyznačení platnosti technické způsobilosti vozidla k provozu na pozemních komunikacích (červená barva)

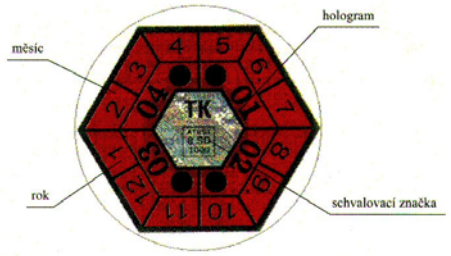

Vzor B

Kontrolní nálepka pro vyznačení platnosti měření emisí (zelená barva)

V z o r C

Umístění kontrolních nálepek na jednotlivé druhy tabulek registračních značek

C_1 - obdélníková jednořádková tabulka registrační značky začínající sérií písmen

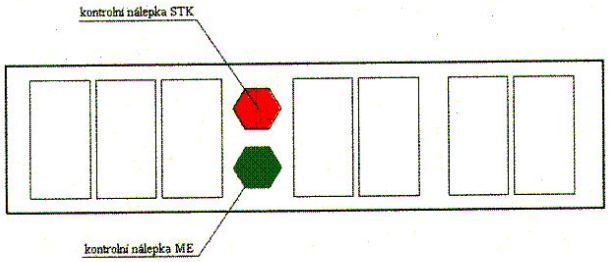

C_2 - obdélníková jednořádková tabulka registrační značky začínající skupinou čísel (pro přívěs za osobní automobil)

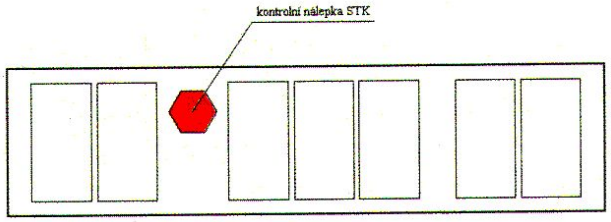

C_3- obdélníková dvouřádková tabulka registrační značky

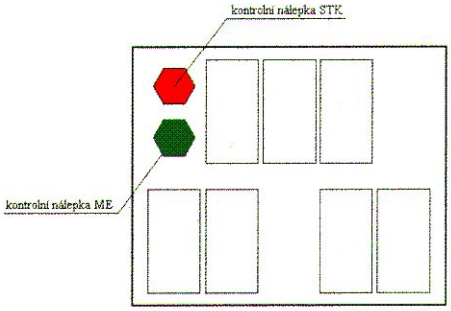

C_4 - obdélníková dvouřádková tabulka registrační značky se skosenými horními rohy (všech rozměrů)

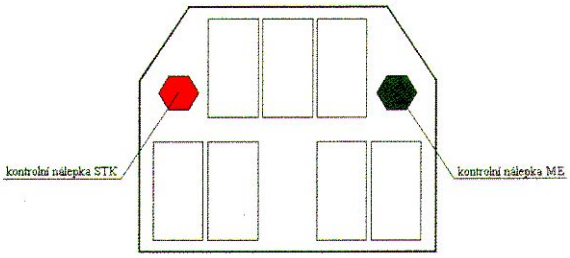

Seznam kontrolních úkonů pro zjišťování a hodnocení technického stavu vozidla při technické prohlídce a použitelné stupně hodnocení závad

Označení stupňů závad:

A - lehká závada

B - vážná závada

C - nebezpečná závada

Skupina č. úkonu	Název skupiny / kontrolního úkonu	Použitelné stupně hodnocení závad		
100	IDENTIFIKAČNÍ ZNAKY VOZIDLA			
101	Registrační značka, mezinárodní značka	A	B	
102	Výrobní číslo (typ) motoru		B	
103	Výrobní číslo podvozku (karosérie)		B	
104	Odchylky v provedení vozidla		B	C
105	Barva vozidla	A	B	
106	Doplňkové značky a nálepky	A	B	
200	BRZDOVÁ SOUSTAVA			
201	Provozní brzda - účinek			C
202	Provozní brzda - souměrnost působení			C
203	Provozní brzda - doba náběhu brzdění		B	
204	Provozní brzda - výstražné zařízení	A	B	C
205	Provozní brzda - odstupňovatelnost účinku		B	
206	Posilovač brzd - činnost		B	
207	Provozní brzda - stav ovládacího orgánu	A	B	C
208	Parkovací brzda - účinek			C
209	Parkovací brzda - zdvih páky		B	C
210	Odlehčovací brzda - činnost		B	
211	Samočinná brzda přípojného vozidla			C
212	Nájezdová brzda přívěsu - činnost			C
213	Převod provozní brzdy	A	B	C
214	Převod parkovací brzdy	A	B	C
215	Brzdové hadice, potrubí, vzduchojemy	A	B	
216	Těsnost brzdové soustavy		B	C
217	Klíče brzd - zdvih pák	A	B	
218	Brzdové válce		B	
219	Brzdové obložení		B	
220	Kotouče, bubny brzd		B	C
221	Spojkové hlavice	A	B	
222	Kontrolní přípojky	A	B	
223	Brzdová kapalina - stav		B	
224	Tlak vzduchu - provozní, ovládací, brzdový	A	B	
225	Protiblokovací systémy (ABS)		B	
226	Zátěžové regulátory, omezovače, elektronické systémy rozdělení brzdných sil		B	C

300	ŘÍZENÍ			
301	Řízení zadní nápravy - stav	A	B	C
302	Plynulost přenosu síly		B	C
303	Sloupek (čep) řízení		B	C
304	Volant (řídítka)	A	B	C
305	Převodka řízení	A	B	C
306	Klouby, páky a tyče řízení - stav	A	B	C
307	Klouby, páky a tyče řízení - vůle	A	B	
308	Sbíhavost kol řídicí nápravy		B	
309	Odklon kol řídicí nápravy		B	
310	Rozdíl rejdů		B	
311	Posilovač řízení - činnost	A	B	C
400	NÁPRAVY, KOLA, PÉROVÁNÍ, HŘÍDELE A KLOUBY			
401	Přední náprava (vidlice)	A	B	C
402	Kola - vůle v zavěšení	A	B	
403	Kola - vůle v uložení	A	B	
404	Kola - upevnění	A	B	C
405	Disky (ráfky)	A	B	C
406	Pneumatiky - konstrukce, druh dezénu, rozměr		B	
407	Pneumatiky - stav	A	B	C
408	Pneumatiky - hloubka vzorku		B	C
409	Přední kola - házivost	A		
410	Zadní náprava (vidlice)	A	B	C
411	Řetězy a kryty (moto)	A	B	
412	Pérování - přední	A	B	C
413	Pérování - zadní	A	B	C
414	Tlumiče pérování - stav	A	B	C
415	Tlumiče pérování - činnost	A		
416	Stabilizátor	A	B	C
417	Spojovací hřídele a klouby	A	B	
418	Náhradní kolo - stav		B	
419	Náhradní kolo - upevnění		B	
500	RÁM A KAROSÉRIE			
501	Rám (nosná konstrukce) - lomy, praskliny		B	C
502	Rám (nosná konstrukce) - spojení dílů, uchycení konstrukčních celků	A	B	C
503	Rám (nosná konstrukce) - koroze	A	B	C
504	Sklopný stojánek (moto)		B	
505	Nárazníky	A	B	
506	Zařízení proti vklínění malých vozidel		B	C
507	Kapota, víko zavazadlového prostoru	A	B	C
508	Kryty kol (blatníky)		B	C
509	Lapače nečistot (zástěrky)	A	B	

510	Skříň karosérie (kabina řidiče)	A	B	C
511	Schůdky (stupačky)	A	B	C
512	Dveře		B	C
513	Okna - otvírání a zavírání	A	B	
514	Okna - zasklení	A	B	C
515	Ochranné kryty (moto)	A	B	C
516	Stěrače a ostřikovače skla	A	B	C
517	Ostřikovače a stěrače světlometů	A		
518	Clona proti slunci	A	B	
519	Clona proti oslnění (autobusy)	A		
520	Zpětná zrcátka	A	B	C
521	Přidržovací tyče (autobusy)		B	C
522	Sedadla	A	B	
523	Kotevní úchyty pásů		B	
524	Bezpečnostní pásy		B	
525	Nouzové východy (autobusy)	A		
526	Podlaha	A	B	C
527	Bočnice	A	B	C
528	Ochrana kabiny řidiče		B	
529	Nebezpečné vnější a vnitřní díly		B	C
530	Nástavba (pracovní stroj)	A	B	C
600	SVĚTELNÁ ZAŘÍZENÍ A SVĚTELNÁ SIGNALIZACE			
601	Světlomety - počet umístění		B	
602	Světlomety - provedení		B	
603	Světlomety - stav	A	B	C
604	Přepínání potkávacích a dálkových světel		B	C
605	Potkávací světla - seřízení		B	C
606	Dálková světla - seřízení		B	
607	Dálková světla - svítivost		B	
608	Přední obrysové svítilny motorového vozidla		B	
609	Přední obrysové svítilny přípojného vozidla		B	C
610	Doplňkové obrysové a boční obrysové svítilny	A	B	
611	Parkovací světla	A	B	
612	Osvětlení směrových tabulek	A		
613	Světlomety se světlem do mlhy - počet a umístění		B	
614	Světlomety se světlem do mlhy - činnost, seřízení	A	B	
615	Směrové svítilny - počet a umístění		B	
616	Směrová světla - činnost	A	B	C
617	Výstražná činnost směrových světel	A	B	
618	Hledací světlomet	A		
619	Zadní obrysové svítilny		B	C
620	Brzdové svítilny - počet a umístění		B	
621	Brzdová světla - činnost	A		C

622	Zařízení pro osvětlení zadní tabulky registrační značky A B			
623	Světlomety se zpětným světlem	A	B	
624	Odrazky		B	C
625	Zadní svítilny se světlem do mlhy - počet a umístění		B	
626	Zadní svítilny se světlem do mlhy - činnost	A	B	
627	Pracovní světla	A		
628	Zvláštní výstražná světelná zařízení	A	B	
629	Vnitřní osvětlení	A	B	
630	Sdělovače	A	B	
631	Zásuvka (vidlice), spojovací kabel	A	B	
632	Desky zadního značení těžkých, dlouhých a pomalých vozidel		B	
700	OSTATNÍ ÚSTROJÍ A ZAŘÍZENÍ			
701	Zvuková výstražná zařízení	A	B	
702	Rychloměr, tachograf, počítač ujeté vzdálenosti	A	B	
703	Elektrická vedení	A	B	
704	Akumulátor	A	B	
705	Palivová nádrž	A	B	C
706	Palivové potrubí	A	B	C
707	Motor a převodovka - těsnost	A		C
708	Spojka, řazení	A	B	
709	Zařízení k vlečení vozidla	A	B	
710	Vytápěcí a větrací systém		B	C
711	Označení obrysu vozidla (soupravy)	A	B	
712	Zařízení ke spojování vozidel		B	
713	Pojistné spojovací zařízení		B	
714	Tažná oj přívěsu		B	C
715	Značení některých údajů na vozidle	A	B	
716	Sklápěcí zařízení	A	B	C
717	Hydraulická zařízení	A		C
718	Úpravy a doplňková výstroj, výbava	A	B	C
719	Omezovač rychlosti		B	
720	Zařízení proti neoprávněnému použití vozidla		B	
721	Plynový pohon		B	C
800	HLUK, ODRUŠENÍ, EMISE			
801	Výfukové potrubí - vyústění		B	
802	Výfukové potrubí - stav	A	B	C
803	Hladina vnějšího hluku		B	C
804	Odrušení			C
805	Emise výfukových plynů			C
900	PŘEDEPSANÁ A ZVLÁŠTNÍ VÝBAVA			
901	Lékárnička	A	B	
902	Předepsaná výbava		B	

903	Výstražný trojúhelník	A	B	
904	Hasicí přístroje	A	B	
905	Zakládací klíny	A	B	
906	Nádoby na záložní palivo a jejich držáky		B	C
907	Plachta a oblouky		B	
908	Naviják	A	B	C
909	Hydraulická ruka, nosiče výměnných nástaveb	A	B	
910	Zvedací čelo	A	B	C

Příl.8

Základní charakteristiky přístrojů a zařízení používaných k technickým prohlídkám vozidel

Přístroje a zařízení používané ve stanici technické kontroly (STK) musí umožňovat provádět měření dle metodik schválených pro provádění technických prohlídek. Jejich základní charakteristiky jsou následující:

1.

Přístroj na kontrolu tlaku vzduchu v pneumatikách s možností huštění (hustič pneumatik)

Zařízení umožňuje měření tlaku vzduchu v pneumatikách, dohušťování a snižování tlaku vzduchu v nich.

Hustič pneumatik musí být připojitelný na rozvod tlakového vzduchu se jmenovitým tlakem pro osobní automobily alespoň 0,6 MPa, pro užitkové automobily alespoň 1,0 MPa.

Pro osobní automobily musí mít rozsah měření tlaku alespoň 400 kPa, pro užitkové automobily nejméně 1 MPa. Vlastnosti měřícího přístroje na měření tlaku vzduchu, uvedeného do provozu po 17. 8. 2000, musí odpovídat vyhlášce .../2000 Sb. (ČSN EN ...)

2.

Zařízení na kontrolu vůlí nápravy

Zařízení je určeno k instalaci na pracovní jámu. Dotykové desky zařízení umožňují podélný nebo příčný pohyb, který je přenášen na kola kontrolované nápravy vozidla. Zařízení musí být vybaveno svítilnou k osvětlení kontrolovaného místa a ovládacími prvky pohybu dotykových desek.

Zařízení v součinnosti se zvedákem do pracovní jámy umožňuje vizuální kontrolu vůlí v zavěšení a uložení kol nápravy.

Pro STK jsou používána zařízení ve dvou velikostních provedeních, pro osobní a pro užitkové automobily.

3.

Přístroj na kontrolu geometrie řízené nápravy

Přístroj pracuje na mechanickém nebo mechanicko-optickém principu. Naměřené hodnoty se odečítají na úhloměrové stupnici nebo na displeji optoelektronické vyhodnocovací části přístroje.

Zařízení musí umožnit měření nejméně úhlu sbíhavosti kol, úhlu odklonu kol a úhlu rejdu.

4.

Zařízení na kontrolu házivosti kol

Zařízení je určeno k měření radiální a axiální házivosti kol vozidla. Je délkovým měřidlem umožňujícím svými doteky, přímým a úhlovým, snímat odchylky rovinnosti nebo kruhovitosti ráfku kola nebo jeho pneumatiky.

5.

Přístroj na kontrolu seřízení světlometů

Přístroj na kontrolu seřízení světlometů (regloskop) je opticko-mechanické zařízení, pracující na principu přímé projekce obrazu světla vyzařovaného světlometem a umožňujícím kontrolu a seřízení světlometů motorových vozidel, jejichž výška nad vozovkou je v rozmezí nejméně 200 - 1300 mm.

V STK se používá pouze provedení regloskopu vázané na pevnou pojezdovou dráhu a stání vozidla.

6.

Válcová zkušebna brzd

Válcová zkušebna brzd je zařízení, na kterém se ve stanicích technické kontroly provádějí kontroly brzdových soustav vozidel.

Provedení válcových zkušeben brzd používaných ve stanici technické kontroly musí umožňovat:

1. měření brzdných sil na obvodech kol jedné nápravy vozidla v závislosti na ovládací síle na pedál brzdy u kapalinových nebo smíšených brzdových soustav, u vzduchových brzdových soustav v závislosti na tlaku vzduchu v brzdové soustavě,

2. indikaci měřených veličin takovým způsobem, aby měřené hodnoty mohly být sledovány z místa řidiče zkoušeného automobilu nebo jízdní soupravy,

3. provedení grafického zápisu závislosti brzdných sil na ovládací síle působící na pedál brzdy nebo na tlaku vzduchu, a to při brzdění i odbrzďování,

4. ruční dálkové ovládání všech hlavních funkcí z místa řidiče, zejména spouštění a vypínání pohonných jednotek, a to i jednotlivě,

5. zřetelnou signalizací dosažení bloku kteréhokoliv z kol nápravy.

Ve STK se používají dva velikostní typy válcových zkušeben brzd, pro osobní a pro užitkové automobily.

7.

Decelerometr

Decelerometr je přenosný přístroj, který umožňuje za pomocí jízdní zkoušky vozidla nebo souprav vozidel kontrolovat účinek brzd. Slouží k měření brzdného zpomalení v závislosti na čase, při současném měření ovládací síly na pedál nebo tlaku vzduchu u vzduchových brzdových soustav.

Zařízení musí umožnit grafický záznam měřených veličin a vyhodnocení plného brzdného zpomalení.

8.

Přístroj (detektor) na zjišťování přítomnosti uhlovodíkového plynu

Přenosný přístroj je určen k detekci místa úniku uhlovodíkového plynu z plynové soustavy vozidla. Jeho čidlo musí být schopno indikovat přítomnost plynu již při koncentraci nižší než 10% dolní meze výbušnosti uhlovodíkového plynu.

9.

Zvedák do pracovní jámy

Konstrukce zvedáku musí umožňovat jeho zabudování do pracovní jámy a možnost pojezdu v podélném a příčném směru k ose pracovní jámy. Výhodný je strojní pohon zvedáku.

Nosnost zvedáku musí být min. 1 250 kg pro osobní automobily a 8 000 kg pro užitkové automobily.

Zařízení na kontrolu zapojení zásuvky tažného zařízení

Zařízení je pracovní pomůckou, umožňující kontrolu zapojení a funkce elektrické zásuvky motorového vozidla k napájení a ovládání světelných zařízení přípojného vozidla.

Zařízení musí být vybaveno autokontrolou vlastních signalizačních prvků (kontrolních svítilen).

11.
Kontrolní tlakoměr

Deformační tlakoměr (souprava tlakoměrů) slouží ke kontrole vzduchové soustavy vozidel s přetlakovými vzduchovými soustavami. Musí mít měřící rozsah nejméně 1,0 MPa a třídu přesnosti alespoň 1,5.

Příl.9
Metrologický řád stanic technické kontroly

Stanice technické kontroly jsou specializovaná pracoviště, určená k provádění dozoru nad technickým stavem silničních motorových a jejich přípojných vozidel. Dozor je ajišťován formou kontrol, realizovaných za pomoci diagnostických měřících zařízení (dále jen "měřidlo"). Z výsledků měření jsou vyvozovány závěry o způsobilosti vozidel k dalšímu provozu. U měření tohoto charakteru je nezbytné zajišťovat jednotnost a správnost měření tak, aby chybným měřením nebyly poškozeny oprávněné zájmy provozovatelů vozidel. Jednotnost a správnost měření a měřidel je zabezpečována jednotnými technologickými postupy pro činnost stanic technické kontroly, jednotným systémem metrologického zajištění a školením pracovníků. Zásady metrologického zajištění sítě stanic technické kontroly přitom důsledně vycházejí ze zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb. a jeho prováděcích předpisů.

Návaznost měřidel v síti stanic technické kontroly zajišťují osoby pověřené ministerstvem.

1.**Provozovatel stanice technické kontroly (STK)**

a) zabezpečuje řádnou údržbu, opravy a obnovu měřidel,

b) vede metrologickou evidenci o měřidlech STK a provozní deníky měřidel,

c) odpovídá za jednotnost a správnost měření prováděných v STK,

d) odpovídá za řádné zaškolení kontrolních techniků na práci s měřidly,

e) odpovídá za včasné uplatnění požadavků na kalibraci (ověření) měřidel,

f) odpovídá za vytvoření podmínek k provedení kalibrace (ověření) měřidel STK, spočívající ve vyloučení provozu na lince a zajištění stálé teploty vzduchu na lince alespoň 15 st. C.

2.
Povinnosti pracovníků stanice technické kontroly

2.1 Kontrolní technik
a) zodpovídá za správnost obsluhy měřidel, dodržování podmínek a postupů měření,

b) zodpovídá za správné vyhodnocení výsledků měření, která provedl,

c) u měřidla, které má v materiální péči, zodpovídá za jeho údržbu a řádný technický stav; vede o něm předepsanou evidenci (provozní deník),

d) dodržuje zásady tohoto řádu a na úseku metrologického zajištění plní úkoly, uložené mu vedoucím stanice technické kontroly.

2.2 Vedoucí stanice technické kontroly
a) zodpovídá za dodržování metrologického pořádku v STK a za včasné předkládání požadavků na metrologickou kontrolu měřidel,

b) vede metrologickou evidenci (soupis měřidel),

c) organizuje periodickou péči o měřidla STK, včetně vedení provozních deníků. Zodpovídá za technický stav měřidel STK,

d) zodpovídá za provádění periodické provozní údržby a kontroly měřidel,

e) kontroluje vedení provozních deníků měřidel.

Pozn.: Pracovníci pověřené osoby provádějí pouze kalibraci (ověřování) měřidel. Údržbu a opravy měřidel zabezpečuje jejich provozovatel.

3.

Metrologická evidence

STK vedou evidenci o měřidlech, kterou tvoří:
a) soupis měřidel,

b) provozní deníky měřidel.

Soupis měřidel je tabulkově uspořádaná samostatně vedená evidence pro každou kategorii měřidel. Obsahuje:
a) kategorii měřidla (PM - pracovní měřidlo, SM - stanovené měřidlo, HE - hlavní etalon, PE - pracovní etalon),

b) název a typ měřidla, případně další identifikační znaky,

c) výrobní číslo, pokud je na měřidle uvedeno,

d) evidenční číslo,

e) lhůtu kontroly (ověření, kalibrace),

f) skutečný termín provedení kontroly (měsíc, rok),

g) další plánovaný termín kontroly (měsíc a rok).

Provozní deníky měřidel slouží k vedení volnou formou průběžných záznamů o stavu měřidla, jeho kontrole, údržbě, poruchách a opravách.

4.

Pověřená osoba

a) zpracovává metrologické postupy kalibrace (ověřování) měřidel určených ke kalibraci (ověřování) tímto metrologickým řádem. Postupy předkládá ministerstvu k odsouhlasení,

b) zabezpečuje výkon metrologických služeb pro STK. Kalibraci (ověřování) měřidel provádí technologiemi, stanovenými metrologickými postupy, přímo v jednotlivých STK,

c) zabezpečuje metrologickou návaznost etalonů, které používá při kalibraci (ověřování) měřidel STK,

d) vede a uchovává záznamy o kalibrovaných (ověřovaných) měřidlech, včetně zjištěných hodnot,

e) vystavuje STK osvědčení o tom, zda měřidla STK plní (neplní) metrologické požadavky na měřidla STK a způsobilá měřidla označuje kalibrační (ověřovací) značkou. Nezpůsobilá měřidla pak štítkem, upozorňujícím na nesprávnost měřidla. Osvědčení se vztahuje na skupinu měřidel technologického vybavení STK. Na jednotlivé měřidlo mohou pracovníci pověřené osoby vystavit kalibrační (ověřovací) list nebo osvědčení,

f) přístupné seřizovací prvky měřidel, jejichž neodbornou manipulací by mohlo dojít ke změně metrologických vlastností měřidla, zajišťuje přelepkou nebo plombou,

g) pracovníci pověřené osoby kontrolují dodržování metrologického pořádku ve stanici technické kontroly, vedení příslušné evidence a provádění řádné údržby měřidel. O zásadních

nedostatcích informuje ministerstvo nebo příslušný krajský úřad.

5.

Poruchy, opravy, následná kalibrace (ověření)

Stanice technické kontroly nesmí používat měřidlo s poruchou, která může ovlivnit správnost měření. Vzniklou poruchu musí urychleně odstranit nebo dát odstranit odborným opravcem.

Opravce po provedené opravě zajistí kalibraci nebo ověření měřidla a vystaví příslušný doklad (kalibrační nebo ověřovací list) nebo přístroj opatří kalibrační (ověřovací) značkou. Doklad vystavený opravcem nahrazuje doklad vystavený pověřenou osobou do doby následné periodické kontroly měřidel. Provedl-li opravce opravu měřidla bez následné kalibrace (ověření), stanice technické kontroly si vyžádá následnou kalibraci (ověření) u pověřené osoby.

PŘÍLOHY

A. Přehled měřidel stanice technické kontroly, jejich kategorizace a lhůty kalibrace (ověření)

B. Osvědčení o kalibraci (ověření) měřidel

C. Vzor provozního deníku měřidla

D. Provádění provozní údržby a kontroly měřidel stanice technické kontroly a požadavky na přesnost měřidel

Příloha A

k metrologickému řádu STK

Přehled měřidel stanice technické kontroly,
jejich kategorizace a lhůty kalibrace (ověření)

Poř. č.	Název měřidla	Kategorie měřidla*)	Lhůta kalibrace ověření (měsíce)
1	Tlakoměr deformační	PM	6
2	Hustič pneumatik	PM (SM)**)	6
3	Válcová zkušebna brzd	PM	6
4	Zařízení na kontrolu geometrie řízení	PM	6
5	Přístroj na kontrolu seřízení světlometů	PM	6
6	Indikátor házivosti kol	PM	12
7	Decelerometr	PM	6
8	Detektor uhlovodíkových plynů	PM	12

*) PM - pracovní měřidlo nestanovené (pracovní měřidlo)
SM - pracovní měřidlo stanovené (stanovené měřidlo)

**) hustiče pneumatik uvedené do provozu po 17. 8. 2000

Příloha B

metrologického řádu STK

OSVĚDČENÍ

O KALIBRACI (OVĚŘENÍ) MĚŘIDEL STK

Tímto osvědčením metrologické středisko pověřené osoby deklaruje, že měřidla stanice technické kontroly (STK) vyhovují (nevyhovují) požadavkům na měřidla pro STK.

Poř. č.	Název měřidla typ, výrobní (evidenční) číslo	Hodnocení	Platnost osvědčení do

Protokoly o kalibraci (ověření) měřidel jsou uloženy u .... (název a adresa pracoviště metrologického střediska)

Kontrolu měřidel STK provedli: .....
.....

Dne: .....

.....
(razítko, podpis)

Příloha C

metrologického řádu STK

VZOR PROVOZNÍHO DENÍKU MĚŘIDLA

Vzor titulní stránky provozního deníku

PROVOZNÍ DENÍK MĚŘIDLA

Název měřidla:

Typ měřidla:

Výrobce měřidla:

Výr.č. měřidla:

Ev.č. měřidla:

Datum uvedení do provozu:

Zápisy provádí:

Kontroluje:

Vzor stránky provozního deníku

Datum	Údržba, kontrola, opravy	Kontroloval (podpis)

Příloha D

k metrologickému řádu STK Provádění provozní údržby a kontroly měřidel stanice technické kontroly, požadavky na přesnost měřidel

Údržba měřidel používaných ve stanici technické kontroly se provádí podle pokynů výrobců těchto měřidel, uváděných v návodech na obsluhu. V této příloze jsou popisovány pouze specifické požadavky, zejména požadavky na kontrolu funkce a správnosti měřidel, které je nutno zabezpečit vzhledem k charakteru a četnosti použití těchto měřidel ve stanici technické kontroly.

O údržbě, provozní kontrole přesnosti a opravách měřidla se provádí zápis do deníku měřidla. Údržbu, kontrolu měřidla a zápis do deníku provádí pověřený pracovník stanice technické kontroly. Provádění stanoveného rozsahu prací a vedení deníků kontroluje vedoucí stanice technické kontroly.

Pokud interval údržby nebo kontroly měřidla je kratší než 1 týden, záznam do deníku se provádí souhrnně jednou za týden.

1. Zařízení na kontrolu tlaku a huštění pneumatik

1.1 Zařízení na kontrolu tlaku (deformační tlakoměr)

a) Samostatná kontrola funkce se neprovádí.
b) Kontrola přesnosti se provádí pouze v případech odůvodněné pochybnosti o správnosti změřeného údaje.

Pozn.: Orientační kontrolu lze provést srovnáním s jinými přístroji známé přesnosti, připojením na vhodný tlakový zdroj (např. pneumatiku).

c) Dovolená chyba je dána třídou přesnosti přístroje. Vypočte se podle vztahu:

$$\text{dovolená chyba} = +/- \frac{\text{třída přesnosti x hor. hranice měřícího rozsahu}}{100}$$

Pozn.: Pro kontrolu vzduchových brzdových soustav vozidel jsou v STK požadovány tlakoměry s třídou přesnosti 1,5 a méně.

1.2 Hustič pneumatik

a) Správná funkce hustiče se kontroluje subjektivně před zahájením denního provozu.

Pozn.: U zařízení Pneumax nesmí sloupec kapaliny po zapojení na stálý tlak vzduchu stoupat. Musí indikovat stálou hodnotu tlaku.

b) Kontrola správnosti se provádí pouze v případě pochybnosti o správnosti změřeného údaje. Provádí se zapojením zařízení na vhodný (co do rozsahu) deformační tlakoměr o známé přesnosti.
c) Dovolená chyba měření tlaku deltap pro jmenovité hodnoty tlaku p je:

Pro hustiče pneu uvedené do provozu před 17. 8. 2000

deltap = +/- (0,02 p + 10) [kPa]

Pro hustiče pneu uvedené do provozu po 17. 8. 2000 v rozsahu teplot 15 až 25 st. C

deltap = +/- 8 kPa ..... v rozsahu do 400 kPa

deltap = +/- 16 kPa ..... v rozsahu nad 400 kPa

2. Zařízení na kontrolu seřízení světlometů (regloskop)

a) Zvláštní provozní kontrola funkce se neprovádí.
b) Provozní kontrola se provádí pouze v případě pochybnosti o správnosti měřeného údaje.

Pozn.: Orientační kontrolu lze provést pomocí hadicové libely, vozidla a přenosné stěny, umístěné 10 m, popř. 5 m před vozidlem. Středy světlometů se přenesou na kontrolní stěnu pomocí hadicové libely a průmětu středů předního a zadního okna vozidla.

c) Dovolená chyba měření sklonu světla způsobená chybou rovinnosti stání vozidla je 2 cm/10 m. Dovolená chyba způsobená chybou rovinnosti pojezdu regloskopu je 1,5 cm/10 m. Dovolená chyba optické soustavy vlastního regloskopu je 1,5 cm/10 m, pro stranové posunutí +/- 10 cm/10 m. Chyba natočení rozhraní nesmí být větší než +1,5 st. a -0,5 st.

3. Mechanické zařízení na měření geometrie řízení

a) Kontrola funkce a vizuální kontrola mechanického stavu zařízení se provádí denně, před zahájením provozu.
b) Provozní kontrola správnosti se provádí minimálně jednou týdně. Provádí se tímto způsobem:

Nastavíme nulu na úhloměrné stupnici stojanu. Měřící doteky ustavíme do svislé roviny (jako při měření odklonu kola) a zkontrolujeme, zda leží v rovině kolmé k rovině stání vozidla (úhloměrem, olovnicí). Doteky otočíme o 180 st. a měření opakujeme. Při správném nastavení přístroje musí měřící doteky ležet v obou polohách v jedné rovině, kolmé k rovině stání vozidla a na ukazateli musí být nula. Největší dovolená odchylka je 15 úhlových minut. Stejným způsobem zkontrolujeme druhý stojan.

Při nastavení nuly na úhloměrné stupnici stojanu ustavíme doteky obou stojanů ve vodorovné poloze, co nejblíže ke konci vodících tyčí. Spojnice doteků by měla být rovnoběžná s naváděcí čárou pro vozidlo.

Pomocí kontrolní tyče zkontrolujeme vzdálenost (rozchod) mezi příslušnými doteky obou stojanů. Rozdíl hodnot naměřených mezi doteky nesmí přesáhnout 1 mm (vůle mezi tyčkou a dotekem).

Nejsou-li splněny uvedené podmínky, seřídíme stojan dle návodu výrobce.

c) Požadovaná přesnost měření úhlů je 15 úhlových minut.

4. Válcová zkušebna brzd

a) Zvláštní provozní kontrola funkce zkušebny se neprovádí.
b) Kontrola správnosti měření brzdných a ovládací síly a tlaku se provádí jedenkrát za měsíc. Kontrola brzdných sil se provádí pomocí přípravků (rameno a závaží), patřících k příslušenství válcové zkušebny brzd. Postupuje se podle návodu výrobce válcové zkušebny brzd.

Kontrola pedometru se provádí podle návodu výrobce, minimálně ve dvou bodech rozsahu (jeden z nich může být nula) zatěžováním závažími, případně pomocí přípravku a závaží. Kontrola měření tlaku se provádí připojením na zdroj o známém tlaku vzduchu.

c) Požadovaná přesnost měření:

c1) Brzdných sil
- větší z chyb +/- 3 % z konečné hodnoty rozsahu nebo +/- 10 % z měřené hodnoty.

Pro samotný měřící řetězec válcové zkušebny brzd (měření pomocí přípravku) platí chyby poloviční, tj. 1,5 % a 5 %.

- rozdíl indikací pro pravou a levou stranu nesmí přesáhnout větší z chyb +/- 1,5 % z konečné hodnoty rozsahu nebo +/- 5 % z měřené hodnoty.

  Pro samotný měřící řetězec zkušebny platí chyby poloviční, tj. +/- 0,75 % a +/- 2,5 %.

c2) Ovládací síly
+/- 35 N v rozsahu 0 - 700 N

c3) Tlaku
+/- 25 kPa v rozsahu 0 - 100 kPa

5. Indikátor házivosti kol

a) Jednou za týden se provede kontrola pohyblivosti jednotlivých částí měřidla, činnosti aretace a kontrola funkce.
b) Kontrola správnosti se provádí pouze v případech pochybnosti o správnosti měřených hodnot.

Pozn.: Provozní kontrolu lze provést vkládáním podložek o známé tloušťce mezi měřící dotek a pevnou podložku (např. stěnu) nebo pomocí číselníkového úchylkoměru, mikrometrického šroubu, případně posuvného měřidla.

c) Přípustná chyba v celém měřícím rozsahu je +/- 0,25 mm.

6. Decelerometr

a) Nejméně jednou měsíčně se provede:
- statická kontrola přesnosti přístrojem indikovaných hodnot brzdného zpomalení. Kontrola se provádí pomocí kalibračního přípravku, dodávaného výrobcem decelerometru. Přitom se postupuje podle návodu výrobce.
- kontrola přesnosti pedometru. Provádí se stejně jako u válcových zkušeben brzd (bod 4).

Kontrola tlakoměru se neprovádí. Provádí ji metrologická služba ve stanovených lhůtách. Orientačně ji lze provést připojením na zdroj o známém tlaku vzduchu.

b) Údržba a kontrola dalších funkcí přístroje se provádí podle návodu výrobce.

Požadovaná přesnost měření:

- brzdného zpomalení: +/- 3% z hodnoty rozsahu,
- pedometru: +/- 35 N,
- tlaku: +/- 25 kPa.

7. Detektor uhlovodíkových plynů

Jednou měsíčně se zkontroluje stav nabití zdroje a funkce detektoru pomocí vhodného zdroje uhlovodíkového plynu (např. plynu ze zapalovače).

Příl.10

Vzor protokolu o technické prohlídce

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

STK č. __.__ TEL: ____/_____ IČO: _____ [Sídlo/místo podnikání]
FAX: ____/_____ DIČ: ___-_____

PROTOKOL č.
o technické prohlídce

Druh TP: Rozsah TP: Dne: __.__.20__

Značka vozidla:	Druh vozidla:
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
VIN (č. karosérie):	Registrační značka:
Typ motoru:	Rok výroby:
Stav počítače ujeté vzdálenosti: km	Datum první registrace:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

Měření emisí provedla SME č. __.__.__ dne __.__.20__, č. prot. __/__.

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

lehké (A)	vážné (B)	nebezpečné (C)

Poznámky:

Vozidlo je pro další provoz .
Příští pravidelná/opakovaná technická prohlídka v termínu **do . .20** .
Kontrolní nálepka
Technickou prohlídku provedl technik , osvědčení ev. č. .

Za správnost:

razítko podpis

Vzor protokolu o evidenční kontrole

LOGO FIRMY

[Název provozovatele]

[Sídlo/místo podnikání]

STK č. ___/___ TEL: ____/_____ IČO: _____
FAX: ____/_____ DIČ: ___-____

PROTOKOL č.
o technické prohlídce

Druh TP: evidenční kontrola Rozsah TP: Dne: __.__.20__

Značka vozidla:	Druh vozidla:
Typ vozidla:	Kategorie vozidla:
VIN (č. karosérie):	Registrační značka:
Typ motoru:	Rok výroby:
Stav počítače ujeté vzdálenosti: km	Datum první registrace:

Provozovatel vozidla (jméno, adresa):

ZÁVADY ZJIŠTĚNÉ NA VOZIDLE:

Poznámky:

Vozidlo z hlediska evidenční kontroly

Evidenční kontrolu provedl technik osvědčení ev. č.

Za správnost:

razítko podpis

Příl.11
Vnější označení stanice technické kontroly

Provedení:

a) Barvy:
- podklad označení bílý,

- znak kontrolní nálepky červený,

- popis označení černý.

b) Rozměry:
- délky stran obdélníku: šířka 600 mm, výška 620 mm,

- délka strany šestiúhelníku: 265 mm

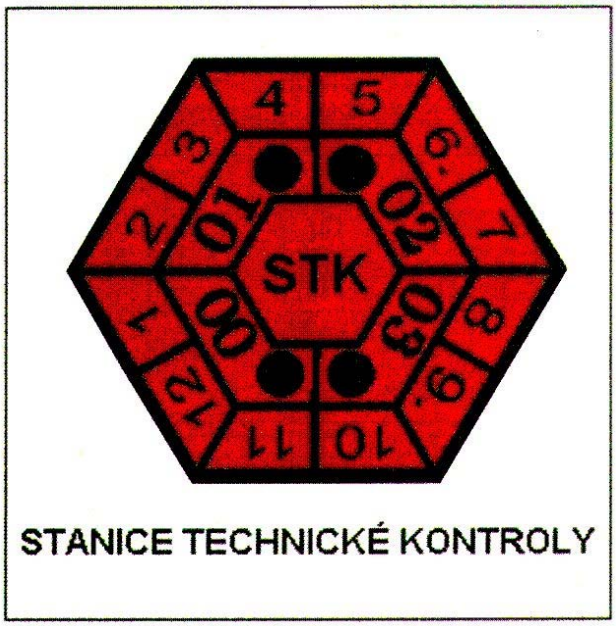

Příl.12
Učební osnova výuky teoretické přípravy a praktického výcviku k získání odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly (k § 62 odst. 2 zákona)

Pracovníci stanice technické kontroly splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci kontrolního technika až po absolvování stanovené teoretické přípravy a praktického výcviku, úspěšném ověření znalostí a dovedností a vydání profesního osvědčení kontrolního technika. Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního kurzu pro kontrolní techniky.
Výuka kontrolních techniků je rozdělena na teoretickou přípravu formou přednášek, cvičení a odborných konzultací a na praktický výcvik na kontrolních linkách. Základní kurz trvá tři týdny a je tematicky rozdělen do 120 vyučovacích hodin, z toho 62 hodiny pro teoretickou přípravu, 10 hodin pro odborné konzultace, 32 hodiny pro praktický výcvik na kontrolních linkách a 16 hodin pro ověření teoretických znalostí a praktických dovedností.

	Počet hodin
I. Teoretická výuka	62
1. Význam silniční dopravy. Technické prohlídky vozidel. Předpisy o technických podmínkách a schvalování technické způsobilosti vozidel	
2. Zřizování, organizace a řízení stanic technické kontroly	
3. Bezpečnostní předpisy	

4. Základní technické názvosloví
5. Činnost stanice technické kontroly
6. Automatizovaný informační systém stanic technické kontroly
7. Metrologie ve stanici technické kontroly
8. Identifikační znaky vozidla (skup. kontrol. úkonů 100)
9. Brzdová soustava (skup. kontrol. úkonů 200)
10. Řízení (skup. kontrol. úkonů 300)
11. Nápravy, kola (skup. kontrol. úkonů 400)
12. Rám a karoserie (skup. kontrol. úkonů 500)
13. Osvětlení a světelná signalizace (skup. kontrol. úkonů 600)
14. Ostatní ústrojí (skup. kontrol. úkonů 700)
15. Výfukový systém, hluk (skup. kontrol. úkonů 800)
16. Předepsaná a zvláštní výbava (skup. kontrol. úkonů 900)
17. Technický stav vozidel a bezpečnost silničního provozu
18. Právní problematika stanice technické kontroly

II. Praktické provádění technických prohlídek na kontrolní lince stanice technické kontroly	32
III. Odborné konzultace	10
IV. Ověřování odborné způsobilosti kontrolního technika (závěrečná zkouška)	16
Celkem	120

Příl.13

Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k provádění technických prohlídek ve stanici technické kontroly (k § 62 odst. 2 zákona)

Na závěr základního kurzu pro kontrolní techniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických i praktických znalostí a dovedností před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí vztahujících se k provádění technických prohlídek, kontrole a hodnocení technického stavu vozidla a metrologického zabezpečení ve stanici technické kontroly, jakož i schopnost jejich uplatnění při technické prohlídce.

Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro kontrolní techniky.

Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost kontrolního technika k provádění technických prohlídek. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo. Obsahem závěrečné zkoušky je dále formou praktické a ústní zkoušky prověřit technické znalosti a dovednosti při používání měřidel a technologických zařízení se zaměřením zejména na správnost a vyhodnocení měření a praktické provádění technické prohlídky na kontrolní lince a na správné hodnocení zjišťovaného technického stavu vozidla.

Hodnocení písemné zkoušky se provádí bodovým ohodnocením jednotlivých předmětů podle zkušebních otázek. Hodnocení zkoušky provádí zkušební komise podle této stupnice:
a) prospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky nejméně 80% dosažitelného bodového ohodnocení,

b) neprospěl, jestliže účastník základního kurzu dosáhl u zkoušky méně než 80% dosažitelného bodového ohodnocení.

Hodnocení ústní a praktické zkoušky se hodnotí stupněm prospěl nebo neprospěl. Hodnocení této zkoušky provádí zkušební komise hlasováním.

O průběhu závěrečné zkoušky vyhotoví zkušební komise zkušební protokol podepsaný členy komise, jehož součástí je seznam účastníků základního kurzu, jimi odevzdané písemné testy, včetně jejich bodového ohodnocení a celkové hodnocení.

Absolvent základního kurzu, který při závěrečné zkoušce neprospěl, může si své znalosti individuálně doplnit a požádat o opakování komisionálního přezkoušení v rozsahu závěrečné zkoušky základního kurzu. Tuto žádost může podat nejdříve za jeden měsíc a nejpozději do šesti měsíců po ukončení základního kurzu. Další opakování závěrečné zkoušky není možné bez nového absolvování základního kurzu.

Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení kontrolního technika podle provedení uvedeného v příloze č. 14 vyhlášky.

Příl.14

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika

Vzor profesního osvědčení kontrolního technika

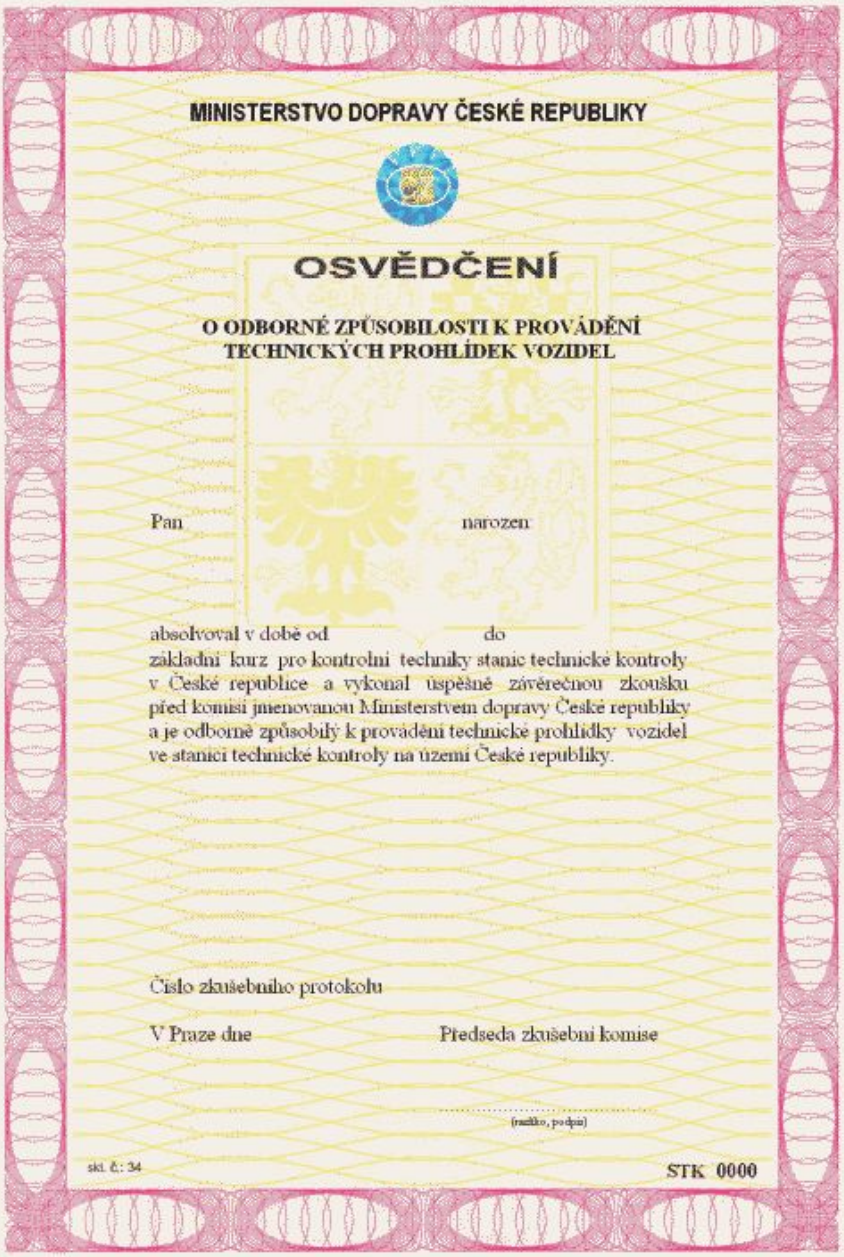

MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K PROVÁDĚNÍ TECHNICKÝCH PROHLÍDEK VOZIDEL

Pan narozen

absolvoval v době od do
základní kurz pro kontrolní techniky stanic technické kontroly v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy České republiky a je odborně způsobilý k provádění technické prohlídky vozidel ve stanici technické kontroly na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu

V Praze dne Předseda zkušební komise

(razítko, podpis)

ski. č.: 34 STK 0000

Příl.15

Vnější označení stanice měření emisí

Provedení:

a) Barvy:
- podklad označení bílý,

- znak kontrolní nálepky zelený,

- popis označení černý,

b) Rozměry:
- délky stran obdélníku: šířka 600 mm, výška 620 mm,

- délka strany šestiúhelníku: 265 mm

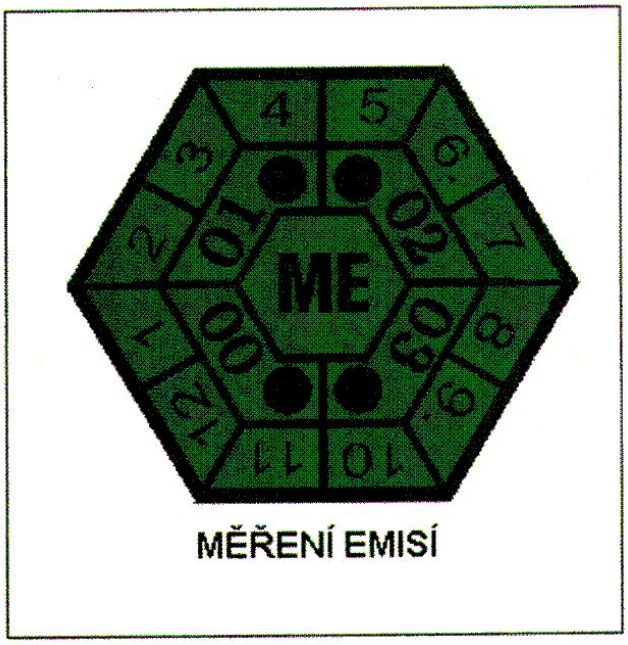

Příl.16
Učební osnova výuky teoretické přípravy k získání odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí (k § 71 odst. 2 zákona)

Pracovníci stanice měření emisí splňující zákonem stanovené kvalifikační předpoklady mohou vykonávat funkci mechanika až po absolvování stanovené teoretické přípravy, úspěšném ověření znalostí a vydání profesního osvědčení mechanika. Rozsah odborných znalostí obsahuje učební osnova základního kurzu pro mechaniky.
Školení v základním kurzu pro mechaniky je zpravidla jednodenní, provádí se samostatně pro měření emisí vozidel poháněných zážehovými motory, vozidel poháněných vznětovými motory a vozidel poháněných motory na pohon zkapalněným ropným plynem (LPG) nebo stlačeným zemním plynem (CNG). Základní kurz trvá nejméně 8 hodin.
Pro získání odborné způsobilosti k měření emisí vozidel na pohon plynem, musí mechanik, který má profesní osvědčení k měření emisí vozidel poháněných zážehovým motorem, absolvovat základní kurz pro mechaniky k měření emisí vozidel na pohon plynem v rozsahu odborných znalostí uvedených v učební osnově tohoto základního kurzu.
Učební osnova základního kurzu pro mechaniky stanic měření emisí

	Počet hodin
1. Emisní chování motorů, homologační předpisy, právní předpisy upravující měření emisí vozidel v provozu, měření emisí ve stanicích měření emisí a jejich technické vybavení	1
2. Metodický postup měření emisí, limity	

kontrolovaných parametrů, hodnocení zjištěných skutečností a výsledků měření, protokol a osvědčení o měření emisí, vyznačování měření emisí, kontrolní nálepka	1
3. Praktická ukázka měření emisí, předepsaný postup pro různé druhy a provedení motoru, bezpečnost práce na pracovišti	1
4. Vedení evidence o provedených měřeních, kontrolních nálepek a osvědčení o měření emisí, informační systém a systém řízení jakosti	1
5. Konstrukce a vlastnosti přístrojů pro měření emisí, jejich obsluha a údržba, zásady metrologického zajištění	1
6. Konstrukce motorů z hlediska tvorby, řízení a snižování emisí	1
7. Opakování hlavních zásad měření emisí	1
8. Závěrečná zkouška	1
Celkem	8

Příl.17

Zkušební řád závěrečné zkoušky odborné způsobilosti k měření emisí ve stanici měření emisí

(k § 71 odst. 2 zákona)

Na závěr základního kurzu pro mechaniky prokazují jeho účastníci odbornou způsobilost závěrečnou zkouškou z teoretických znalostí před zkušební komisí jmenovanou ministerstvem. Odbornou způsobilostí se rozumí soubor odborných znalostí a dovedností vztahujících se k měření emisí, kontrole, seřízení a hodnocení technického stavu motoru a jeho příslušenství, metrologického zabezpečení a vedení agendy ve stanici měření emisí, jakož i schopnost jejich uplatnění při měření emisí.

Odborná způsobilost se prokazuje vysvědčením o státní nebo maturitní zkoušce nebo výučním listem a dokladem o praxi z daného oboru, případně osvědčením o absolvování specializované výuky k problematice emisí vozidel, a závěrečnou zkouškou z předmětů stanovených v učební osnově základního kurzu pro mechaniky.

Obsahem závěrečné zkoušky z teoretické přípravy je formou písemného testu prokázat odbornou způsobilost mechanika k měření emisí. Otázky písemného testu schvaluje ministerstvo.

Podmínky a postupy hodnocení testu, vyhotovení zkušebního protokolu a opakování zkoušky jsou obdobné podmínkám a postupům uvedených v příloze č. 13 vyhlášky.

Absolventu základního kurzu, který při závěrečné zkoušce prospěl, vydá ministerstvo profesní osvědčení mechanika podle provedení uvedeného v příloze č. 18 vyhlášky.

Příl.18

Vzor profesního osvědčení mechanika měření emisí

Vzor profesního osvědčení mechanika měření emisí

MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM - VZNĚTOVÝM MOTOREM

Pan narozen:

absolvoval v době od do základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy České republiky a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým - vznětovým motorem ve stanici měření emisí na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu

V Praze dne

Předseda zkušební komise

.....

(razítko, podpis)

skl. č.: 45

BNA 0000

MINISTERSTVO DOPRAVY ČESKÉ REPUBLIKY

OSVĚDČENÍ

O ODBORNÉ ZPŮSOBILOSTI K MĚŘENÍ EMISÍ VOZIDEL SE ZÁŽEHOVÝM MOTOREM UPRAVENÝM NA POHON ZKAPALNĚNÝM ROPNÝM PLYNEM (LPG) STLAČENÝM ZEMNÍM PLYNEM (CNG)

Pan narozen

absolvoval v době od do
základní kurz pro mechaniky stanic měření emisí v České republice a vykonal úspěšně závěrečnou zkoušku před zkušební komisí jmenovanou Ministerstvem dopravy České republiky a je odborně způsobilý k měření emisí vozidel se zážehovým motorem upraveným na pohon zkapalněným ropným plynem (LPG) stlačeným plynem (CNG) ve stanici měření emisí na území České republiky.

Číslo zkušebního protokolu

V Praze dne Předseda zkušební komise

(razítko, podpis)

skl. č.: 46 GAS 0000

Příl.19

Způsob výpočtu kapacitní potřeby správního obvodu a kapacit stanic technické kontroly

Ke stanovení kapacitní potřeby správního obvodu (z hlediska zajištění potřebného počtu technických prohlídek) se vychází z počtu vozidel evidovaných v tomto správním obvodu. Jednotlivé druhy a kategorie vozidel se výpočtem převádějí na základní druh vozidla, kterým je osobní automobil (OA) nebo užitkový automobil (UA). Konkrétně počet vozidel kategorií M 1, N 1, O 1, O 2 a L se převádí na počet O A, počet vozidel kategorií M 2, M 3, N 2, N 3, O 3 a O 4 na počet UA. Tím se dostane tzv. upravený počet OA nebo UA, dále označovaný jako OAU nebo UAU.

1. Výpočet potřebné kapacity (počtu) technických prohlídek pro správní obvod

Kromě počtu vozidel evidovaných ve správním obvodu se do výpočtu zahrnuje i rozdílná pracnost technických prohlídek (dále jen "TPr") vozidel kategorií O a L vůči automobilům. Pracnost TPr vozidel kategorií O a L je vůči automobilům přibližně poloviční a je vyjádřena koeficientem k p (k p= 0,5).

Ve výpočtu se zohledňují i různé lhůty provádění pravidelných TPr proti osobním automobilům, a to takto:

a) pro přípojná vozidla koeficientem a (dvojnásobná lhůta, čtyři roky, a = 0,5),

b) pro motocykly koeficientem b (lhůta 2 nebo 4 roky, b = 2/3),

1.1. Potřebná kapacita STK pro OA

Upravený počet OA pro daný správní obvod se vypočte ze vzorců:
OAu = M1 + N1 + a . kp. (O1 + O2) + b . kp. L
Po dosazení hodnot koeficientů:
OAU = M1 + N1 + 0,25 . (O1 + O2) + 0,33 . L
Potřebná roční kapacita technických prohlídek OA, PKOA, se vypočte vynásobením upraveného počtu OAU koeficientem kOA.

Koeficient kOA zohledňuje:

a) počet OA mladších 4 roky koeficient c (uvažuje se, že 14% OA je mladších 4 let; c = 0,14)

b) potřebu opakovaných technických prohlídek koeficient oOA (předpokládá se 10% opakovaných prohlídek; oOA = 0,10),

c) lhůtu pravidelných technických prohlídek OA koeficient 1h = 2 roky,

d) potřebu evidenčních kontrol, které představují zvýšení nároků na kapacitu o 7% . Vyjadřuje je koeficientem ekOA= 0,07.
kOA = (1 - c). (1 + oOA).(1 + ekOA) / 1h
kOA = (1 - 0,14) . (1 + 0,10) . (1 + 0,07)/ 2 = 0,506
Kapacitní potřeba technických prohlídek STK pro OA:
PKOA = kOA * OAU = 0,506 . OAU

1.2. Potřebná kapacita STK pro UA
Upravený počet UA pro daný územní obvod se vypočte ze vzorce:
UAU = M2 + M3 + N2 + N3 + kp . (O3 + O4)
Po dosazení hodnoty koeficientu:
UAU = M2 + M3 + N2 + N3 + 0.5 . (O3 + O4)
U užitkových automobilů se předpokládá 15% opakovaných prohlídek (oUA - 0,15), lhůta pravidelných technických prohlídek 1h = 1 rok, a evidenčních kontrol 2 % (ekUA = 0,02)
kUA = (1 + oUA). (1 + ekUA) = (1 + 0,15). (1 + 0,02) = 1,173
Kapacitní potřeba technických prohlídek STK pro UA:
PKUA = kUA . UAU = 1,173 . UAU

2. Výpočet teoretické kapacity technických prohlídek kontrolních linek STK
Fond pracovního času

Při kalkulaci se vychází z těchto údajů:

počet pracovních dnů/rok/	253
dovolená /den/	25
nemoc /den/	3
sanitární dny, plnění jiných úkolů /den/	22
počet produktivních dnů v roce (d)	203
efektivní denní pracovní čas/hod/ (h)	8

2.1 Kontrolní linka STK pro osobní automobily (LOA)

a) čtyři kontrolní stání
pracnost TPr OA 30 min. tLOA4 = 0,5 h
počet kontrolních techniků na lince p = 4
ztráta počtu TPr (zahájení a ukončení práce) z = 2
teoretická kapacita kontrolní linky (počet TPr/rok)

KLOA4= (p.h/tLOA4- z).d = (4.8/0,5-2).203 = 12.586 = ~ 12.500

TPr/rok

b) tři kontrolní stání
pracnost TPr OA 29 min.: tLOA3 = 0,48 h
počet kontrolních techniků na lince: p = 3
ztráta počtu TPr: z = 1
teoretická kapacita kontrolní linky:
KLOA3 = (p.h/tLOA3 - z).d = (3.8/0,48-l).203 = 9.947 = ~ 10.000 TPr/rok

2.2 Kontrolní linka STK pro užitkové automobily (LUA)
pracnost TPr UA je 80 min. (dva pracovníci po 40 min.): tLUA = 1,33 h
počet kontrolních techniků na lince: p = 4
ztráta počtu TPr: z = 1
teoretická kapacita kontrolní linky
KLUA = (p.h/tLUA - z).d = (4.8/1,33-l).203 = 4.681 = ~ 4.600
TPr/rok

3. Výpočet skutečné kapacity technických prohlídek kontrolních linek STK
Skutečná kapacita kontrolní linky se určí dosazením skutečného efektivního denního pracovního času (h), případně počtu produktivních dnů v roce (d), a počtu kontrolních techniků na kontrolní lince (p) do příslušného vzorce uvedeného v bodech 2.1 nebo 2.2.

Příl.20
Doklady předkládané před provedením technické prohlídky

1) Pravidelná technická prohlídka:

- technický průkaz vozidla,

- osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu,

- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,

- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno.

2) Opakovaná technická prohlídka:

- technický průkaz vozidla,

- osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu,

- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,

- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,

- protokol o předchozí technické prohlídce, na jejímž základě je prováděna opakovaná technická prohlídka.

3) Evidenční kontrola:

- technický průkaz vozidla,

- osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu,

4) Technická prohlídka před schválením technické způsobilosti vozidla:

a) v případě jednotlivě dovezeného vozidla:
- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,
- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno.

b) v případě jednotlivě vyrobeného vozidla:
- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,
- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,
- doklady stanovené schvalovacím orgánem pro provedení technické prohlídky stanovené v podmínkách rozhodnutí, pokud jsou stanoveny.

c) v případě přestavby vozidla:
- technický průkaz vozidla,
- osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu,
- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,
- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,
- doklady stanovené schvalovacím orgánem pro provedení technické prohlídky stanovené v podmínkách rozhodnutí, pokud tyto jsou stanoveny.

5) Technická prohlídka před registrací vozidla:

- technický průkaz vozidla,

- osvědčení o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno,

- protokol o měření emisí, pokud je měření emisí podle § 41 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vyžadováno.

6) Technická prohlídka ADR:

- technický průkaz vozidla,

- osvědčení o registraci vozidla nebo osvědčení o technickém průkazu,

- protokol o pravidelné technické prohlídce, pokud již byla provedena (nevztahuje se na vozidla nová, prvně uváděná do provozu),

- doklad o provedených prvních nebo periodických zkouškách pevné nebo výměnné nástavby podle dohody ADR vydaný k tomu pověřenou organizací. Zpravidla sestává ze dvou částí, a to zprávy o provedené zkoušce (např. inspekční zprávy) a návazného osvědčení (inspekčního certifikátu) o shodě s platnými požadavky dohody ADR. Jedná-li se o cisternu, musí být v certifikátu vydaném po 31.12.2002 uveden vždy kód cisterny a případně zvláštní ustanovení, která tato cisterna splňuje,

- doklad o zkoušce těsnosti nástavby podle dohody ADR vydaný k tomu pověřenou organizací (pokud ho podle předchozího certifikátu nástavba již má mít),

- osvědčení ADR, pokud již bylo dříve vozidlu vydáno.

7) Technická prohlídka na žádost zákazníka:

- pouze ty doklady, které mají vztah k požadovanému rozsahu (plný, částečný, částečný v rozsahu evidenční kontroly) technické prohlídky.

Vybraná ustanovení novel

Čl. II vyhlášky č. 99/2003 Sb.

Přechodné ustanovení

Tiskopisy vyrobené před nabytím účinnosti této vyhlášky po vyznačení provedené formální úpravy lze používat nejpozději do 31. prosince 2004.

---

1) Zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění zákona č. 119/2000 Sb.

1) TÜV UVMV s. r. o.

1) Vyhláška Ministerstva dopravy a spojů č. 243/2001 Sb., o registraci vozidel.

2) Vyhláška č. 64/1987 Sb., o Evropské dohodě o mezinárodní silniční přepravě nebezpečných věcí (ADR).

3) Vyhláška č. 301/2001 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

4) Vyhláška č. 263/2000 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu.

5) Vyhláška č. 213/1991 Sb., o bezpečnosti práce a technických zařízení při provozu, údržbě a opravách vozidel.

6) ČSN 73 6059 Servisy a opravny motorových vozidel. Čerpací stanice pohonných hmot. ČSN 30 0552 Zjišťování stopových a obrysových průměrů zatáčení atd. ČSN 73 6057 Jednotlivé a řadové garáže. ČSN 73 6056 Odstavné a parkovací plochy silničních vozidel. ČSN 73 6110 Projektování místních komunikací.